

ಅಪರಂಜಿ

ಮಾರ್ಚ್ 2005

ತೆಳಿನಗೆಯ ಕಾಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ

ಗುರು

ಚಂಚಾ

ಎಚ್. ಗೋವಾಲಕೃಷ್ಣ

ಕು.ಕ.

ಶಿವು

ವೈ.ಎನ್. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಬಿ.ಜಿ. ರುದ್ರಪ್ಪ

ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್

ದಮಯ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು: ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ಸಂಪಾದಕ:

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಉಪ ಸಂಪಾದಕ:

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 100

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ರೂ. 750

Ph: 23345259

email: aparanji@hotmail.com

website: aparanjimag.com

ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 22	ಮಾರ್ಚ್ - 2005	ಸಂಚಿಕೆ - 6
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ಎಚ್ಚೆನ್ ರ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸಾಹ	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	5
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ...	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ	7
ಬೆ.ವೆಂ.	ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ	8
ಅಪರಾಧಗಳ ವೈಭವೀಕರಣ...	ಗುರು	13
ಉದ್ದ ಗಡ್ಡದ ಇಮಾಮ್	ಚಂಬಾ	15
ಒಂದು ಅನಾಥ ಮಗು ...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	16
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	24
ಜೈ ಸರ್ದಾರ್ಜಿ	ಶಿವು	26
ಬೆನ್ನಿ ಮಂಟಪ	ವೈ.ಎನ್. ಗುಂಡೂರಾವ್	28
ಮೊಬೈಲಾಯಣ	ಬಿ.ಜಿ. ರುದ್ರಪ್ಪ	31
ನಮ್ಮ ಮನೆ	ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್	35
ತುಂತುರು	ದನಂಜ	38

● ಪ್ರಕಾಶ್

‘ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿ’ಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯಾಗಿ ನಲಿದ ಹೆಚ್ಚೆನ್ ಬಗ್ಗೆ
ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಹೇಳಲು ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ!

★★★

ಚೆನ್ನೈ ಹುಡುಗಿ ಮುರಳೀಧರನ್ ಬಾಳಿನ ಬೆಡಗಿ

- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಇನ್ನು ಆತ ‘ದೂಸ್ತಾ’ ಅನ್ನುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಪಾಪ!

★★★

ಬೌಲಿಂಗ್ ನಿಯಮ ಸಡಿಲಿಕೆಗೆ ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಒಪ್ಪಿಗೆ

- ಸುದ್ದಿ

"This is not cricket" ಅಂತ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಗೊಣಗಿದರಂತೆ!

★★★

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸೂತನ ವಾಹನ ನಿಲುಗಡೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೇ ರಾಂ!!

★★★

ಸೇನಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನ ಹುದ್ದೆ ತ್ಯಜಿಸಲು ಮುಷ್ಕರಘ್‌ಗೆ ಮನವಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಗೋಕರ್ಣ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಸುರಿದಂತೆ!!

★★★

ಉದ್ಯೋಗ ಭದ್ರತೆಗೆ ಮಸೂದೆ; 'ಸುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ' ಹೇಳಿಕೆ

- ಪ್ರಧಾನಿ

ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿದೆ!!

★★★

ನಕಲಿ ಅಮೃತಾಂಜನ; ಬಂಧನ

- ಸುದ್ದಿ

ಪಾವ, ಅದನ್ನ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಗುಣವಾದವರ ಗತಿ ಏನು?!

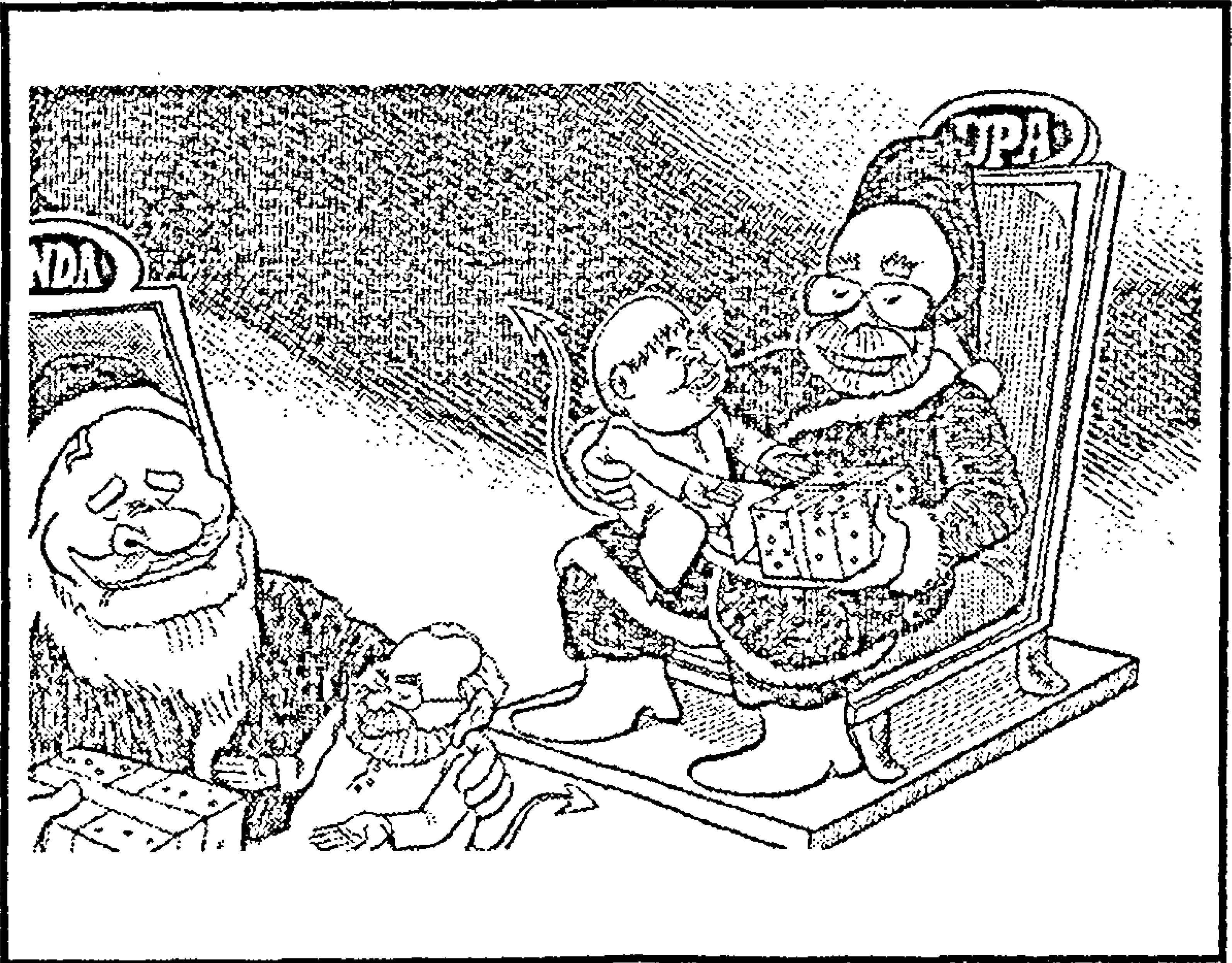
★★★

“ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ”

- ಹೇಳಿಕೆ

ನಾನೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಂತ ಬಾಪು ನಕ್ಕರಂತೆ!!

★★★

ಸದ್ಯ ಇನ್ನು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಬಹುದು. “ಯಾಕ್ರೀ ಈ ಬಾರಿ ಎರಡು ಕಡೆ ಮುದ್ರಾಕ್ಷಾಸನ ಕೈವಾಡ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ?” “ಏನಾಯ್ತು ಅಪರಂಜಿ ಈ ತಿಂಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಿರೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ ನಮ್ಮನೇಗೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿ ಅವಳು” ಎಂಬೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಐದು ಜನರ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಏನು ತಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಶತಾಂಶ 20 ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ. ಸರ್ವಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ), ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ, ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ ಇವರುಗಳು ಹಾಗೂ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಐದು ಜನ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. “ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ” ಅಂಕಣವನ್ನು ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ ಈ ತಿಂಗಳಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆನಂದ, ‘ತುಂತುರು’ ಎಂಬ ಹೊಸ ಅಂಕಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಟಿ.ವಿ. ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು “ಈಡಿಯಟ್ ಬಾಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ” ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲ್ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಸು.ವಿ. ಮೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ರಘುಪತಿ ಇವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಅಲಂಕರಿಸಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನಕ್ಕೆಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗೋಲಿ ಇಟ್ಟು ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ ಸಿಂಗರಿಸುಲ್ಲವೇ ಅದೇ ರೀತಿ ಅಪರಂಜಿಯನ್ನೂ ಸಿಂಗರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಇದೊಂದು ನಿರಂತರ ಯತ್ನ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಓದುಗರಾದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಆಗಾಗ್ಯೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಪತ್ರಿಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೂ ಕೆಲವು ಓದುಗರಿಗೆ (ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಇವರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹು ಕಡಿಮೆ) ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. “ಕೊರವಂಜಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರೋದು ಕನಸಿನ ಮಾತು” ಅಂತ ಇವರುಗಳ ಗೊಣಗಾಟ. ಇಂತಹ ಪ್ರಬೃತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮದು ಒಂದೇ ಉತ್ತರ “Progress is our policy ಕಾದು ನೋಡಿ”.

– ಶಿವಕುಮಾರ್

ಒಂದು ನಮನ

ಎಚ್ಚೆನ್ ರ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸಾಹ

- ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಡೆಸುವ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೂ ಎಚ್ಚೆನ್‌ರವರಿಗೂ ಒಂದು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ನಂಟು. ಸಾವಿರದ ಒಂಬೈನೂರ ತೊಂಬತ್ತಾರರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚೆನ್ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಬಳಿ ಹೋದಾಗ “ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮಾಡಿ” ಅಂತ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಯಾವ ಸಹಾಯಕ್ಕಾದರೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಳಸಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಇಡೀ ದಿನ ಆನಂದ ಸವಿಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ವೇದಿಕೆ ಏರಿ ತಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಚ್ಚೆನ್ ನಿಂತರೆಂದರೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ಸಾಹ. ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ತಮಗೆ ನಗು ತಡೆಯಲಾಗದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಜನ ಕಾತುರದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೊಂದು ಅಪೂರ್ವ ವರ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಗಿಸುವವನು ತಾನು ನಗಬಾರದು ಮತ್ತು

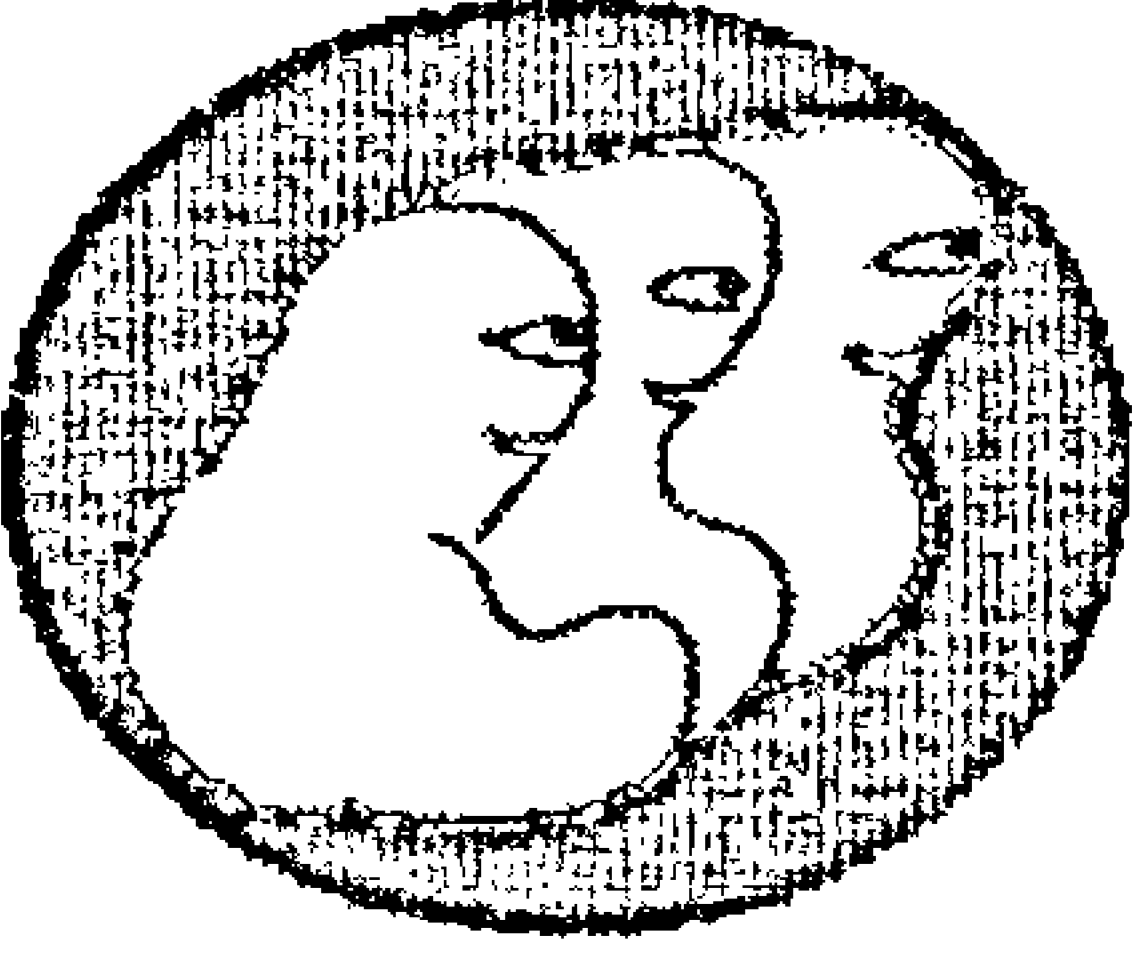
ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಎಚ್ಚೆನ್ನರವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಳಕಳಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಸೆ. ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಕರಣ ಅವರು ಹೇಳಲೇಬೇಕು ಜನ ಕೇಳಲೇಬೇಕು. ಎಚ್ಚೆನ್ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಗ್ಧತೆಯ ಆ ನಗು ಅನುಕರಣೀಯ.

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಹುಡುಗರು ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹಾಜರು. ಹೋಗುವಾಗ “ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗಬೇಕಾ? ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಸೀಟು ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನಬೇಡಿ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಜನಸ್ತೋಮ ನೋಡಿ “ನಗಕ್ಕೆ ಜನ ಹೇಗೆ ಸಾಯ್ತಾರೆ ನೋಡಿ” ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೋಡಿ, ಸುತ್ತಲೂ ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿ. ಹತ್ತಿರ ನಿಂತವರ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾಂಧಿಗುಣವಿರಬೇಕು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತ ಗಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಆನಂದ, ಸಂತೃಪ್ತಿ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಜೋಕ್ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅವರ ಆಸೆಗೆ ನೂರಾರು ಕಿವಿಗಳು ಸದಾ ಸಿದ್ಧ.

ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ, ಒಂದು ಜೋಕ್ ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಹುದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಜೋಕ್ ಯಾವುದು ಗೊತ್ತೇ? ಒಂದು ಶವಯಾತ್ರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ಒಂದು ನಾಯಿಗೆ ಹೂ ಹಾರ ಹಾಕಿರುತ್ತೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ನೂರಾರು ಜನ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಹೆಣ. ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿ ಯಾಕೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಾರ ಯಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದನಂತೆ ಆ ಹೆಣ ನನ್ನ ಅತ್ತೆದು. ಅವರನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಾಯಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹಾರ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಜನ, ಸಂಸ್ಕಾರವಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿರುವವರು” ಜೋಕ್ ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸಾವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದೆ ಹೆಚ್ಚು. ನೆರವಿಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಬಂದಾಗ ಎಚ್ಚೆನ್ “ನಾಲ್ಕು ಜನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಸಾಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಗೆಯ ಅಲೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ದಶಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚೆನ್ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಖಾಸಗಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಸೇರಿದ್ದು ಸಂಘಟಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಕಟ ತಂದಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ತಾವು ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೇಲಿ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಚ್ಚೆನ್ ಸರ್. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸಾಹ ನಮಗೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯ. ನಿಮ್ಮ ಮುಗ್ಧ ನಗೆ ಸದಾ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ. ನಿಮಗಿದೋ ಎಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯರ ನಮನ.

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಬಾಗೂರು ಚಂದು,

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ಸಸ್ಯವಿಜ್ಞಾನಿ, ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್, ಹಲವು ತಲೆಮಾರುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆ-ಇತಿಹಾಸಗಳ ಸಂಶೋಧಕ, ಇದೇ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಂವಹನಕಾರ, ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಮಹಾ ಶಿಖರ. ಸ್ವಾಮಿ ನಗಿಸಲು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಓದುವಾಗ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಗಪಗಪ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬಾರಿ ತುಟಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಗದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳು: ಹಸಿರುಹೊನ್ನು, ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕ, ದೌರ್ಗಂಧಿಕಾ ಅಪವರಣ, ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳು, ಕಾಲೇಜುರಂಗ, ಕಾಲೇಜುತರಂಗ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ತಲೆಗಳ ನಡುವೆ, ಪಂಚಕಲಶ ಗೋಪುರ, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಾನು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಘ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಕಾಡೆಮಿ-ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡಪರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ಸಂಘದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಬರೆದ ಈ ಸಂಘದ ಐದು ಅಧ್ಯಕ್ಷ-ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳ 'ಪಂಚ ಕಲಶ ಗೋಪುರ' ಕನ್ನಡದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೃತಿ. ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಗೋಪುರದ ವರ್ಣನೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಣಪ್ಪ (ಬಿ.ವೆಂ.) ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು. ಕನ್ನಡ ಹಿತಚಿಂತಕರು, ಕ.ಸಾ.ಪ. ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದವರು.

ಬೆ.ವೆಂ.

- ಬಿ.ಜಿ.ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿ ಆಗ ಶಂಕರಪುರದ ನಾಲ್ಕನೇ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿದ್ದ ಐದನೇ ಬೀದಿಯ ಹಿಂಬದಿ. ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳುವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಹಾದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಏಳುವರೆ ಎಂದರೆ ಏಳುವರೆಯೇ; ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರದು. ಅವರು ಕಚೇರಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಕಾಲವೂ, ಸಂಜೆ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿಂದ ಕಚೇರಿಗೂ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಮನೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಖಚಿತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ಕ್ಲುಪ್ತತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಹುಜನ ಬೆರಗಾಗಿದ್ದರು, ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರ ಹೋಗುಬರುಗಳನ್ನೇ ವೇಳಾಮಾಪಕವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮೊಸರು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವನೊಬ್ಬ ಒಂದು ದಿನ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಬಂದನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ “ಏನಯ್ಯ, ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತೆ?” ಎಂದು ದಂಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು “ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಬ್ಯಾಗನೇ ಬಂದಿವಿ; ಆ ಉದ್ದನೆ ಅಯ್ಯ ಇನ್ನೂ ಈಗಂಟೇ ಅದು ಓಗೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬಸವಂಗುಡಿ ಚೌಕದಗಂಟೇ ಇದ್ದು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ನೀಡಿದ. ಇದು ನಿಜವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ತಾತನವರಿಗೂ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರಿಗೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ -- ದೇವರ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಹೂ ತುಲಸಿ ಸಂಗ್ರಹಣ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ತೋಟದಿಂದಲೂ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಡಮರಗಳಿಂದಲೂ ಹೂ ಆರಿಸಿ, ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರುವುದು; ಅವರು ಬರುತ್ತಲೇ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕೈಲಿದ್ದ ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಗುಲಾಬಿಯನ್ನೋ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯನ್ನೋ, ಅಂದಿನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇರಾವುದಾದರೂ ಚೆಲುವಾದ ಸುವಾಸನೆಯಾದ ಅಲರನ್ನೋ ತೆಗೆದು, ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಅರ್ಪಿಸುವುದು; ಒಂದು ಐದು-ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುವುದು.

ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಆಸೆ. ಅವರ ಉದ್ದವಾದ ನಿಲುವು, ಆಜಾನುದೀರ್ಘವಾದ ಬಾಹುಗಳು, ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆ, ನುರುನುರುಪಾದ ಕೋಟು, ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪದರಪದರವಾಗಿ ನಿರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಇಸ್ಮಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಉತ್ತರೀಯ, ಶುಭ್ರವಾದ ಬಿಳಿಯ ರುಮಾಲು, ಬಿಳಿಯ ಕವಚ ಹೊದಿಸಿದ ಛತ್ರಿ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಲಘುವಾದ ವಿಭೂತಿ ರೇಖೆಗಳು, ಗಲಿಗೆಗಳಿಗೆಗೂ ಕೋಟುಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಗಂಟೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ, ಇವು ನನಗೆ ಬಹು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಿದ್ದವು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಯವನ್ನೂ, ಗೌರವವನ್ನೂ

ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದವು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು - ನನ್ನ ತಾತನವರಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆ.

“ಏನು, ಯಜಮಾನರು? ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ?” ಎಂದು ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ನನ್ನ ತಾತನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು:-

1. “ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ಪರಿಜ್ಞಾನ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮುಖಿಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ!”
2. “ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಧೃವ್ವಿ. ಕಸಪೊರಕೆಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನೆ ಮೂವರೂ ಕಾಮಣ್ಣನಂತೆ ದಿರಿಸು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ನನ್ನೆದುರಿಗೇ, ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳದೆ, ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅದೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರೋ, ರಾತ್ರಿ ಅದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೋ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೇ ಗೊತ್ತು!”
3. “ನನಗಿವೆಯಲ್ಲ, ಮೂರು ಪುತ್ರರತ್ನಗಳು-ರತ್ನಗಳೂ ಸ್ವಾಮೀ, ರತ್ನಗಳು! - ನನ್ನನ್ನು ಕೋಪಿಷ್ಠ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ! ಹೇಗಿದೆ ನೋಡಿ?”
4. “ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ, ಕೈಹಿಡಿದವಳೂ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಡುವುದೇ? ಇದಾವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಸೂತ್ರ!”
5. “ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ-ಇದುವರೆಗೂ ನೆಟ್ಟಗಿದ್ದವನು - ಕ್ರಾಪಂತೆ ಕ್ರಾಪು, ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ! ಇಲಿ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ ಹಾಗಿದೆ, ಅವನ

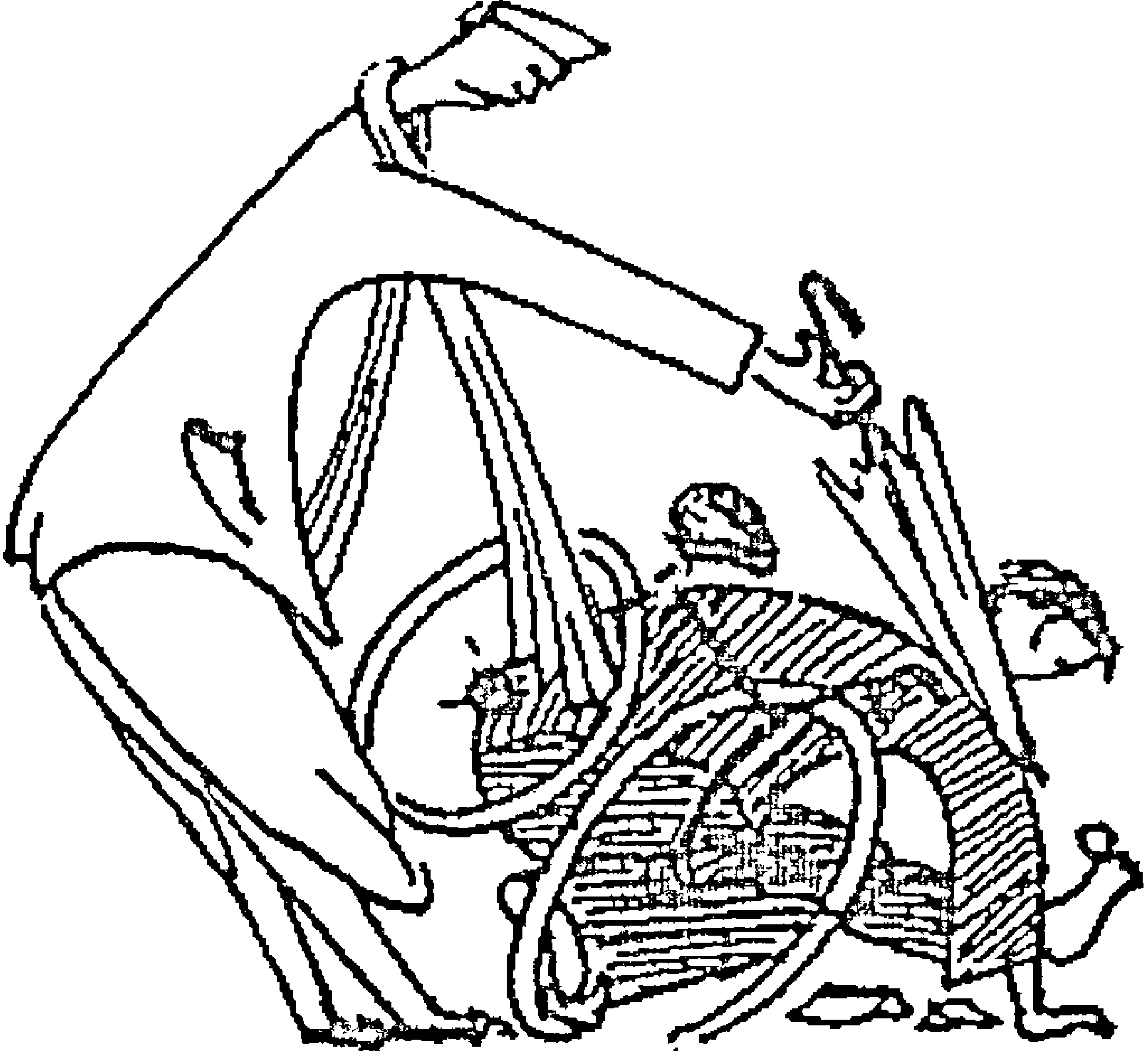
ಕ್ರಾಪು! ಆದೇನು ಹುಡುಗರೋ, ಆದೇನು ಕಾಲ ಬಂತೋ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ!"

6. "ನನ್ನ ಮೊದಲನೇ ಮಗನಿಗೆ ಪಂಚಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾವಾದರೂ ಹೇಳಬಾರದೆ. ಮೂರು ಹೊತ್ತು ದಟ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಊರೆಲ್ಲ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ತರ್ಪಣ ಕೊಡುವಾಗಲೂ ದಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೋ ಏನೋ!"

ಪೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಳಿನಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತಾತನವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಂಕರಪುರದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಾಸವಿದ್ದ ಮನೆಯ ತಲೆಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ಅಡಿ ದೂರ. ಈ ದೂರವನ್ನು ಬೈಸಿಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು; ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಅತಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ದಿಢೀರೆಂದು ಎರಡು ಬ್ರೇಕುಗಳನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿ ಸೆಳೆದು, ಸೈಕಲಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕಿ, ಎರಡು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಸೈಕಲಿನೊಡನೆ ದಡಬಡನೆ ಇಳಿದು ರಸ್ತೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರುವುದು; ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು; ಇದು ನನ್ನ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆಯ ಪದ್ಧತಿ. ಈ ಸರ್ಕಸ್ಸು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸುಗಮವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಸೂಚನೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದು ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಒಳಗಿನಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಹೀಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒಳಬರುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೂ ಸೈಕಲಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ನನಗೂ ಘರ್ಷಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸೈಕಲಿನಿಂದ ಬಿದ್ದು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದವನು ನಾನು; ನನ್ನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ಅವರು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅವರಾರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು, ನಾನಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿದಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಈ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಭಂಗ ತಂದವರು ಬಿ.ವೆಂ. ಅವರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿರಯೋಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನನಗೂ ಅವರಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಅವರ ಶುಭ್ರವಾದ ಪಂಚಿಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸೈಕಲಿನ ಮುಂದಿನ ಚಕ್ರ, ಮಡ್‌ಗಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಸರಿದು ಮಣ್ಣು ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದೆ; ಸೈಕಲ್ಲು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನವರಂತೆ ಬಿ.ವೆಂ. ಅವರು ದುರು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈಲಿದ್ದ ಕ್ಷೇಶಚೈತ್ರಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಒಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದಷ್ಟು ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ - ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಭತ್ತಿಗೆ ದಪ್ಪವಾದ ಬಿಳಿಬಟ್ಟೆಯ ಹೊದಿಕೆಯಿತ್ತು. ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಮೇಲಿದ್ದು ಸೈಕಲನ್ನೂ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ.

ಬೆ.ವೆಂ. - “ಏನಪ್ಪ, ಕೊಳ್ಳೆ ಹೋಗುವ ಅವಸರ? ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಟ್ಟು ಸೈಕಲ್ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೇನಂತೆ!”

ನಾನು - “ಇಲ್ಲ ಸರ್, ಹೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು ..”

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟದ್ದು?”

“ಕಾಲೇಜಿಗೆ, ಸರ್”.

“ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ?”

“ಆಡುಗೆ ಹೊತ್ತಾಯಿತು, ಸರ್.”

“ಪಾಪ! ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರಿಗಾಗಲಿ ಮಮತೆಯಿಲ್ಲ!”
ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

“ಕಾಲೇಜಿಗೋ ಹೊರಟಿರುವುದು?”

“ಹೌದು ಸರ್.”

“ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಮರ್ಯಾದೆ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ!”

ನಾನು ಮೌನ.

“ಇಜಾರದ ಬದಲು ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅನನುಕೂಲವೇನೋ!..”

“ಕೋಟಿಗೊಂದು ಗುಂಡಿ ಹೊಲಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದಷ್ಟು ಕೆಲಸವೇನೋ!..

“ಷರಟಿನ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಇಳಿಬಿಡುವುದರ ಬದಲು ಇಜಾರದೊಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಧ್ಯಾಷನ್ನಿಗೆ ಕುಂದುಬರುತ್ತದೆಯೇನೋ!..

“ಕೋಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಷರಟನ್ನು ಹೊಲಿಸುವುದರ ಬದಲು ಷರಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಷರಟನ್ನು ಹೊಲಿಸಿದ್ದರೆ ಮೈಗೆ ಹಗುರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೋ!”

ನಾನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಷರಟು ಕೋಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿನ್ನಿ ಗಿರಣಿಯವರು ಆಗತಾನೇ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದ Gold Standard ಎಂಬ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ಷರಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯೇ. ಆದರೆ ನಾನೇನನ್ನೂ ವಿತರದೀಕರಿಸ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲುವದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ. ಬೆ.ವೆಂ. ಅವರು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು:

“ಕೋಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಷರಟು, ಜಮಖಾನದಲ್ಲಿ ಷರಾಯಿ, ಇದು ಈವತ್ತು ನಾಳೆ, ಕಾಲಿನದನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಡಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲಿನದನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ! ಕೋಟನ್ನು ನಡುವಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊ, ಷರಾಯನ್ನು ಷರಟಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊ!”

ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ನಗು ಬಂತು. ಆದರೆ ಬೆ.ವೆಂ. ಅವರ ಆಗಿನ ಆ ವಿಭಾಂಡಕಾವತಾರದೊಂದು ನಗುವನ್ನು ಹೊರತೋರುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸೈಕಲಿನಿಂದ ಬಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಾಠಪುಸ್ತಕಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚದುರಿದ್ದವು. ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ನಗುವನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಪುಸ್ತಕ “ಚೀನಾದೇಶದ ಬೌದ್ಧ ಯಾತ್ರಿಕರು”.

ಬೆ.ವೆಂ. ಅವರು “ಏನು ಪುಸ್ತಕ ಅದು?” ಎಂದರು. ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದಿದ್ದರೆ ನೆಟ್ಟಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ “ರತ್ನ ಅವರು ಬರೆದದ್ದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾಪರಾಧ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೆ.ವೆಂ. ಅವರು ಹುಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಂಟಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರದ ಕೀರಲು ದನಿಯಲ್ಲಿ “ಓಹೋ! ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ತಾಯಿತಂದೆಯರು ಅವರಿಗಿಟ್ಟ ನಾಮಧೇಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೇನೋ! ರತ್ನನಂತೆ ರತ್ನ, ಬಂಗಾರಾನ್ನು, ವಜ್ರಾನ್ನು, ವೈಷ್ಣೋಯಾನ್ನು! ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮಹಾರಾಜೇಶ್ವರೀ ಜೆ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಏನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದು? ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಶುದ್ಧ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿತನ!” ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು, ಅಂಗವಸ್ತ್ರದ ನಿರಿಗೆಕುಚ್ಚಿನಿಂದ ಪಂಚೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೈಕಲ್ ಚಕ್ರದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒದರಿಕೊಂಡು, “ಹೋಗು, ಹೋಗು, ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರಸರನೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

★ ★ ★

ಅಪರಾಧಗಳ ವೈಭವೀಕರಣ...

- ಗುರು

ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತೂವರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಪ್ತರೊಬ್ಬರು ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ಅವರು ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡು ಇದೆ. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅವತ್ತು ಸುಮಾರು ರಿಕ್ಷಾಗಳಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ದೂರದ ತುಂಬಾ ಬಾಡಿಗೆ ಗಿಟ್ಟುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಸಾರ್ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು! ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದ ರಿಕ್ಷಾಗಳು ನಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಸಭ್ಯ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನ, ಆದರೂ ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಪರಿಚಯದ ಡೈವರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೆ. ಏನಾದರೂ ಬಾಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕಾಪ್ಪಾ? ಅಂದೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಅಲ್ಲ ಸಾರ್ ಇದು ಅಂದರು. ಮತ್ತೆ...? ಸಾರ್ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಕೈಂ ನ್ಯಾಸ್ ಬರುತ್ತೆ - ಅದನ್ನ ಇವರು ಯಾರೂ ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುಲ್ಲ ಅಂದರು!

ಕನ್ನಡದ ಎರಡೂ ಖಾಸಗಿ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೈಮುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಅಟ್ರ್ಯಾಕ್ಷನ್ ಅದು. ಒಂದು ಹೋಟೆಲು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ ಸಹ ಒಂಬತ್ತೂವರೆಗೆ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಭಡಪಡಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಟೀವಿ ಮುಂದೆ ಕೂಡುವುದನ್ನು ರೋಚಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ರೋಚಕವೆನಿಸುವ ತಳನೆಲದ ಕುಖ್ಯಾತರ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿಜೃಂಭಿಸುವ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಸಭ್ಯ ಸಮಾಜದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಜನತೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಂ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಿರುತೆರೆಗೆ ತರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಿಗೆ ಅದರದೇ ಆದ ಒಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ವರ್ಗವನ್ನೂ ಅವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಬರೇ ಎರಡು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಕುಕೃತ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಲೀಗಲ್ ಜ್ಯೂರಿಸ್ ಪ್ರುಡೆನ್ಸಿನ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ನಿಲುವಾದ ಅಪರಾಧ ಸಾಬೀತಾಗುವ ತನಕ ಆರೋಪಿ ನಿರ್ದೋಷಿ ಎಂಬ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಆರೋಪಿಯನ್ನೇ ಅಪರಾಧಿ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಛಾನಲ್ಲುಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಯಾವುದೇ ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆಗಳನ್ನು ಇವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಮೃತರಾದ ಖ್ಯಾತರೊಬ್ಬರು ಕೊಲೆಯಾದದ್ದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸುನಾಮಿ ದುರಂತವೂ ಸಹ ಕೈಂ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ - ಕೊಲೆಗಾರ ಅಲೆ ಸುನಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ! ಏಡ್ಸ್

ರೋಗವೂ ಈ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಗಿಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಮೈ ನವಿರೇಳಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ ಕೈಂ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹೇಗೋ ಜನರನ್ನು ತಲುಪುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಎನ್ನುವುದು ಯಾರೂ ಯೋಚಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ - ಆರೋಪಿಯನ್ನೇ ಅಪರಾಧಿ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಿ ಆರೋಪಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೋಷಿ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಆಚೆ ಬಂದರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವಹೇಳನಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಗುರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಡೈರಿ ಹೆಣೆಯಬಹುದಾದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಜನ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಭ್ಯ ಸಮಾಜವು ಅನುಮತಿಸದ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಹಿಡಿತವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುವುದು ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಹಾದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ಡೈರಿಗಳ ಜಾಹೀರಾತು ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಜುಗರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟರು - ನಮಗೂ ಹಾಗೇ ಅನಿಸಿತು.

ಇವು ಸರ್ವಭೂಮಿ, ಏಕತಾ, ಭಾವೈಕ್ಯತಾ...
ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಸ್ಕಾರಕರು ಜಾಗೂ ಪೋಷಕರು

ಉದ್ಧ ಗಡ್ಡದ ಇಮಾಮ್

(ಮಠಾಠಿಯಿಂದ: ನಿರೂಪಣೆ - ಚಂಬಾ)

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲ. ಒಂದಾನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಊರು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಸೀದಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮುಲ್ಲಾ. ಅವನ ಹೆಸರು ಇಮಾಂ. ಈ ಇಮಾಂ ಆ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೂ ಯುವಕ, ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳು ಆಗಿನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಯಸ್ಸು. ಪುಟ್ಟ ಊರು, ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಇಮಾಂ ತನ್ನ ಮೀಸೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಡ್ಡದ ಆರೈಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರತಿದಿನ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಸುವ ಎಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಬಾಚುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಗಡ್ಡ ಊರಿನ ಅತಿ ಉದ್ದದ ಗಡ್ಡವಾಯಿತು.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ ಚಿಕ್ಕ ಊರು. ಆಗ ಟೀವಿ ಎಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಆ ಊರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕರೆಂಟು ಸಹಿತ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ಇಮಾಂ ಬುಡ್ಡಿ ದೀಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ಆಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ಉದ್ಧನೆಯ ಗಡ್ಡವಿರುವವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆ' ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಇಮಾಂಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಇದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟಾಗಿದೆ; ನಿಜವೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ಧನೆಯ ಗಡ್ಡವಿದೆಯಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನನಗೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಬುದ್ಧಿ ಅಂದ ಹಾಗಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಸದ್ಯ. ಈ ವಿಷಯ ಊರಿನ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರೇ ಎಂದು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ಧ ಗಡ್ಡವಿದ್ದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾಳೆ ಬೇರೆಯವರು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಏನು ಗತಿ? ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅತಿ ಉದ್ಧ ಗಡ್ಡದ ಅತಿ ದಡ್ಡ ಎಂದು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುಲ್ಲವೇ?

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ ಇಮಾಂಗೆ ತನ್ನ ಉದ್ಧನೆಯ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಚೂರು ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅವನು ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬುಡ್ಡಿಯ ದೀಪಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದ. ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿದ ಗಡ್ಡ. ಧಗ್ಗಂದು ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಬೆಂಕಿಯ ಶಾಖಕ್ಕೆ ಇಮಾಂ ಕೈ ಹಿಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಗಡ್ಡ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮೀಸೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿನ ಹುಬ್ಬುಗಳನ್ನೂ ಸುಟ್ಟಿತು.

ಉದ್ಧನೆಯ ಗಡ್ಡವಿರುವವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಬುದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಆಗ ಇಮಾಂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

★ ★ ★

ಒಂದು ಅನಾಥ ಮಗು ...

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಅದೊಂದು ಅನಾಥಾಶ್ರಮ. ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಇಂಥಹ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕೆಂದು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವವರನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅನಾಥ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸರಸಮ್ಮನ ಕೆಲಸ. ಪ್ರತಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಅವಳ ಕೆಲಸ ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚೇ - ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬರುವವರು ಹೆಚ್ಚು ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಬೇಸಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬರುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ; ಮುಂದಿನ ಬೇಸಿಗೆಯವರೆಗೆ ಹುಡುಕಿ ಬರುವವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅನಾಥ ಶಿಶುಗಳೂ ಸಹ ಬೇಸಿಗೆಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲು ಈ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಈ ಬಾರಿಯೂ ಸುಮಾರು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ನೂತನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯರನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಅನಾಥಾಲಯದಲ್ಲಿವೆ. ಒಂದು ವರುಷದ ಒಳಗಿನ ವಯಸ್ಸಿನವು, ಪ್ರಪಂಚವೆಂದರೇನೆಂದೇ ಅರಿಯದ ಕೂಸುಗಳು ಇವು. ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ಯಾರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಅವುಗಳು ಬೆಳೆದು ಬಾಳಬೇಕಾದ ಜಾಗವನ್ನು ವಿಧಿ ಇವರಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದೆಯೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಯಾವ ಯಾವ ಮನೆಯವೋ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿಯವೋ ಅಪ್ಪ ಯಾರೋ, ಅಮ್ಮ ಯಾರೋ ಒಂದೂ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮುಗ್ಧ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸುವುದು, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವ ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು .. ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳು ನಮ್ಮ ಸರಸಮ್ಮನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಇವಳ ತರಹವೇ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಆಯಾಗಳಿದ್ದಾರೆ - ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ. ಅನಾಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬರು ಅತ್ತೆ ಇದಾರೆ, ಅತ್ತೆ ಆಶ್ರಮದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಸಂಗಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವವರ ಬಳಿ ಕಾಯಿದೆ ಸಂಬಂಧಿತ ನೆರವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಸರಸಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನವರು ಎಂದು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಹೆತ್ತವರು ಯಾರು ಎಂದೂ ತಿಳಿಯದು. ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದು ಪೂರೈಸಿದಳು. ಆಶ್ರಮದವರೇ ಕೊಡಿಸಿದ ಕೆಲಸವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದರೇನೆ ಅಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯನ್ನೂ ಆದ. ಆದರೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ವರ್ಷ ಪೂರೈಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತ ಅಘಘಾತವೊಂದರಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡ.

ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಕೊಂಚ ಹಣವನ್ನು ಇವರು ಬಾಡಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯವರೇ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದು ಇವಳಿಗೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಕ್ಕ ರೂಮು ಒಂದನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅವರೇ ಕೊಡಿಸಿರುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಜನರಾದ್ದರಿಂದ ಸರಸಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೇ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವರಿಗೂ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲ. ಇರುವ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿರಿಯವಳು ದೂರದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದರೆ, ಚಿಕ್ಕವಳು ನ್ಯೂಜೆಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಸಂಗಡವಿದ್ದಾಳೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ. ಹಡೆದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ದೂರವಾದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸರಸಮ್ಮ, ಅವಳ ಗಂಡ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದ ವರ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಸರಸಮ್ಮನ ಗಂಡ ಅಫಘಾನಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದಾಗ ಇವರಿಗೂ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದ ಹಾಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಸರಸಮ್ಮನೇ ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಭಾಯಿಸಿದ್ದಳು.

ಬೇಸಿಗೆ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಹದಿಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಅನಾಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕಳು ನೇರವಾಗಿದ್ದವು - ಅಂದರೆ ಕೈಕಾಲು, ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಬಾಯಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇತರ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ನೇರವಾಗಿದ್ದು ಹುಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅಂದರೆ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಯಾವುದೇ ದಂಪತಿಯ ಜೋಡಿ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇ ನಿಯೋಜನೆಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸ್ಥಿತಿಯವು. ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಅಂಗವಿಕಲತೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಬಂದಿತ್ತು. ಪಾಪ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಗಳು ಇರಬೇಕಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದ ಸಣ್ಣ ಮುದ್ದೆಯೊಂದು ಗುಂಡಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ಅಂಗವಿಕಲ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇಡೀ ಆಶ್ರಮದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಹೆತ್ತವರು ತೊರೆದದ್ದೋ ಅಥವಾ ಹುಟ್ಟಿನ ನಂತರ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತೋ ಆದರೂ ಪಾಪ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕರುಳು ಹಿಂಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೋರಿ ಪತ್ರಗಳು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ವರದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿನೋಡಿ ನಂತರ ತಮಗೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವಿವರ ಸಲ್ಲಿಸುವುದೂ, ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಸ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಸಂಗಡ ಕಳಿಸುವುದೂ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ನಡೆಯಿತು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅರಸಿ ಬಂದವರು ಮೊದಲೇ ಅನಾಥ ಮಗುವನ್ನು ತಗೋತಿದೀವಿ, ಕೈಕಾಲು ಸರಿಯಿರುವುದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಕೈಯಿಲ್ಲದ ಮಗುವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಸರಸಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವಳ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಒದಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ನೆಲೆಯನ್ನು, ಹೊಸ ಅಪ್ಪನನ್ನು, ಹೊಸ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವು.

ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿದಿವೆ. ಅವನ್ನೂ ನೋಡಲು ಯಾರೋ ಬಂದರು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ನೆಲೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡವು. ಕೊನೆಗೆ ಈ ಕೈಯಿಲ್ಲದ ಮಗು ಉಳಿದಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟನಾದ ಐವತ್ತರ ಆಸುಪಾಸಿನ ಗಂಡಸು, ಅವನಷ್ಟೇ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟಳಾದ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನೇ ಆಶ್ರಮದವರು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತುಕತೆ ಇವರೆದುರಿಗೇ ನಡೆಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಗೊಂಡು ಸಾಕೋದು ತುಂಬ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸ. ಈ ತರಹದ ಕೈಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕೋದು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಸ್ಕು ಅಂಥ ನಿನಗೆ ಅನಿಸೋಲ್ಲವೇ ಅಂತ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಗಂಡ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಚಿಂತಿಸಿದ. ನೀನು ಹೇಳೋದೂ ಸರಿ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಿರೋ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಕಬಹುದು. ಪಾಪ ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಯಾರು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲವಾ ? ಅಂದ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಧ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಚರ್ಚೆ ನಡೀತು. ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಡುತ್ತಾ ಆಶ್ರಮದ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬಳಿ ಬಂದರು. ಮೇಡಂ ಈ ಮಗೂನ ನಾವು ದತ್ತು ತಗೊಳ್ಳೋಕೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೀವಿ. ಮುಂದಿನವಾರ ಬರ್ತೀವಿ, ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೇಪರ್ಸನ್ನ ತಯಾರಾಗಿಸಿ, ಅಂದ ಗಂಡಸು.

ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೀರಾ? ಆ ಮಗೂಗೆ ಕೈಗಳು ಇಲ್ಲ ನೀವೆ ಅದನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಮಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ಅದು ಅದರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಆಗುಲ್ಲ ...

ಮೇಡಂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೀವಿ. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಿರೋ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ತಗೊಂಡು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಥಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕೋದು ಅಂದರೆ ಅದೇ ಬೇರೆ ರೀತಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ಲಾನು ಮಾಡಿದೀನಿ - ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ಈ ಮಗುವನ್ನು ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಡುವವನನ್ನು ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಕ್ಕೆ ಕೈಗಳ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರುಲ್ಲ ಅಲ್ಲವಾ ..? ಅಂದ.

ಮೇಡಮ್ಮಿಗೂ ಇತರ ಆಯಾಗಳಿಗೂ ಹೌದು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬನ್ನಿ, ಪೇಪರ್ಸನ್ನ ತಯಾರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರ್ತೀನಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ವೋಕೇಟರನ್ನೂ ಒಂದು ಸಲ ಸಂವರ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು - ಅಂತ ಮೇಡಂ ಹೇಳಿದರು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೊಂಡರು. ಸರಸಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಪಾಪ ಕೈಯೇ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ಮಗು ಅದು, ಅದನ್ನ ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಪ್ಲೇಯರನ್ನು ಮಾಡುಕ್ಕೇ ಅಂತ ಹೊರಟು ಆ ಮಗೂಗೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಅದೇನೇನು ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಅಂತ ಚಿಂತೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಮಗೂ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರೇಮ ಬೆಳೆದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇವಳಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಗು ಇವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಇಡೀ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತು ತೋಗೊಂಡು ಹೋದವರು ಅದನ್ನು ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರ ಮಾಡಲು ಎಂಥೆಂತಹ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬಹುದು, ಅದರಿಂದ ಈ ಕೈಗಳೇ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ಮಗೂಗೆ ಏನಾಗಬಹುದು .. ? ಈ ಚಿಂತೆ ಅತಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಅತ್ತೆ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದಳು. ತನ್ನ ಚಿಂತೆ ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಸರಿ ಸರಸೀ ಆ ಮಗೂನ ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು ಅಲ್ಲವಾ? ಅದನ್ನ ನಾವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಕೋದು ಹೇಗೇ ..?

ಸರಸಮ್ಮನಿಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅತ್ತೇ ಮಗೂನ ನಾನೆ ಸಾಕಿಕೊಂಡರೆ ..? ಅಂದಳು. ಅತ್ತೆ ನಕ್ಕಳು. ಸಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಆಗಬಹುದು ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ..?

ನೀವು ಒಪ್ಪಿದರೆ ನಾನೇ ಮಗೂನ ಸಾಕ್ಷೀನಿ ..

ಸರೀಮ್ಮಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡು .. ಅಂದರು.

ಅಪತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಸರಸಮ್ಮನಿಗೆ ಬರೀ ಮಗೂದೇ ಕನಸು, ಅದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರೋದು, ತನ್ನ ಅನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ಪಡೋ ಪಾಡು .. ಅದರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ .. ಹೀಗೆ ಈ ಕನಸುಗಳು ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ ಬಿದ್ದುಮೇಲೆ ದತ್ತು ತಗೋಬೇಕಿದ್ದವರು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗಲೇ ಮಗೂನ ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದ ಒಬ್ಬರೇನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ .. ಅಂತ ಹೇಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಸಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ನೋಡಿ ಈಕೇನೆ ಆ ಮಗೂನ ಸಾಕೋದಕ್ಕೆ ರೆಡಿಯಿರೋರು .. ಅಂತ ಅತ್ತೆ ಇವಳನ್ನ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು.

ನೀವೇ ಸಾಕ್ಷೀನಿ ಅಂದರೆ ನಮಗೂ ಸಂತೋಷವೇ ಅಮ್ಮಾ ..

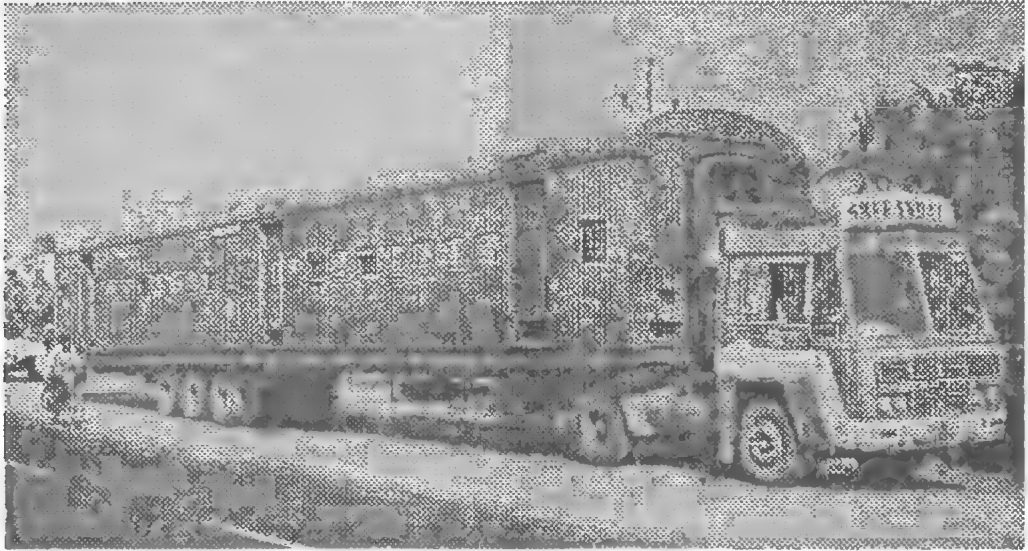
ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿ ಅಂದಳು ಸರಸಮ್ಮ. ಮೊದಲು ನೀವು ಈ ಕೈಯೇ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ಮಗೂನ ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೊರಟು ಹಿಂಸೆ ಕೊಡ್ತೀರಾ ಅಂತ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಮಗೂನ ನಾನೇ ಸಾಕೋದು ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮನೇಲಿ ಕೂತು ಯೋಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅನಿಸಿತು ..

ಅತ್ತೆ, ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿರುವವರು ಮತ್ತು ಇವಳಂತಿನ ಆಯಾಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದು ಇವಳ ಮಾತು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

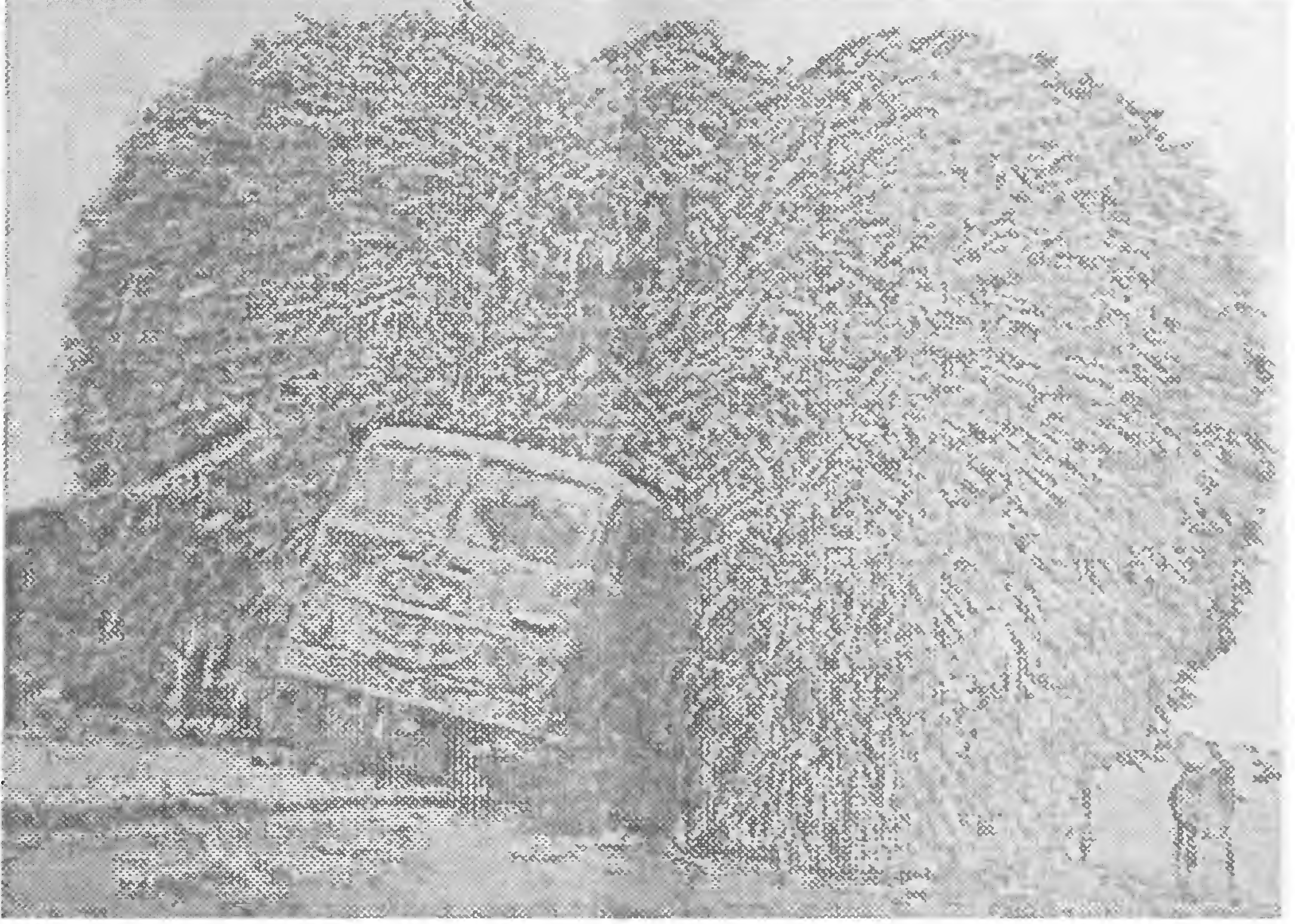
ಮೊದಲೇ ಎರಡೂ ಕೈಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋ ಕೂಸು. ಅದು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಿರೋ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಡವೇ ಅದು ವೈಪೋಟಿ ನಡೆಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳೆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪುಟ್‌ಬಾಲಿನ ತರಬೇತಿ ಕೊಡೋಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಂತ ಚಿಂತಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಅದು ಆಗೋಲ್ಲ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು ... ಅಂದಳು.

ಮಗು ಈಗ ದತ್ತು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳೆತಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಮುಂದೆ ಅದು ಪುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರ ಆಗಬಹುದು..!

ಚಿತ್ರ - ವಿಚಿತ್ರ,
ಕ್ಯಾಪೆ - ಆನಂದ

ಚಿತ್ರ - ವಿಚಿತ್ರ,
ಕೃಪೆ - ಆನಂದ

బాలవాణి

20వ శతాబ్దం!..

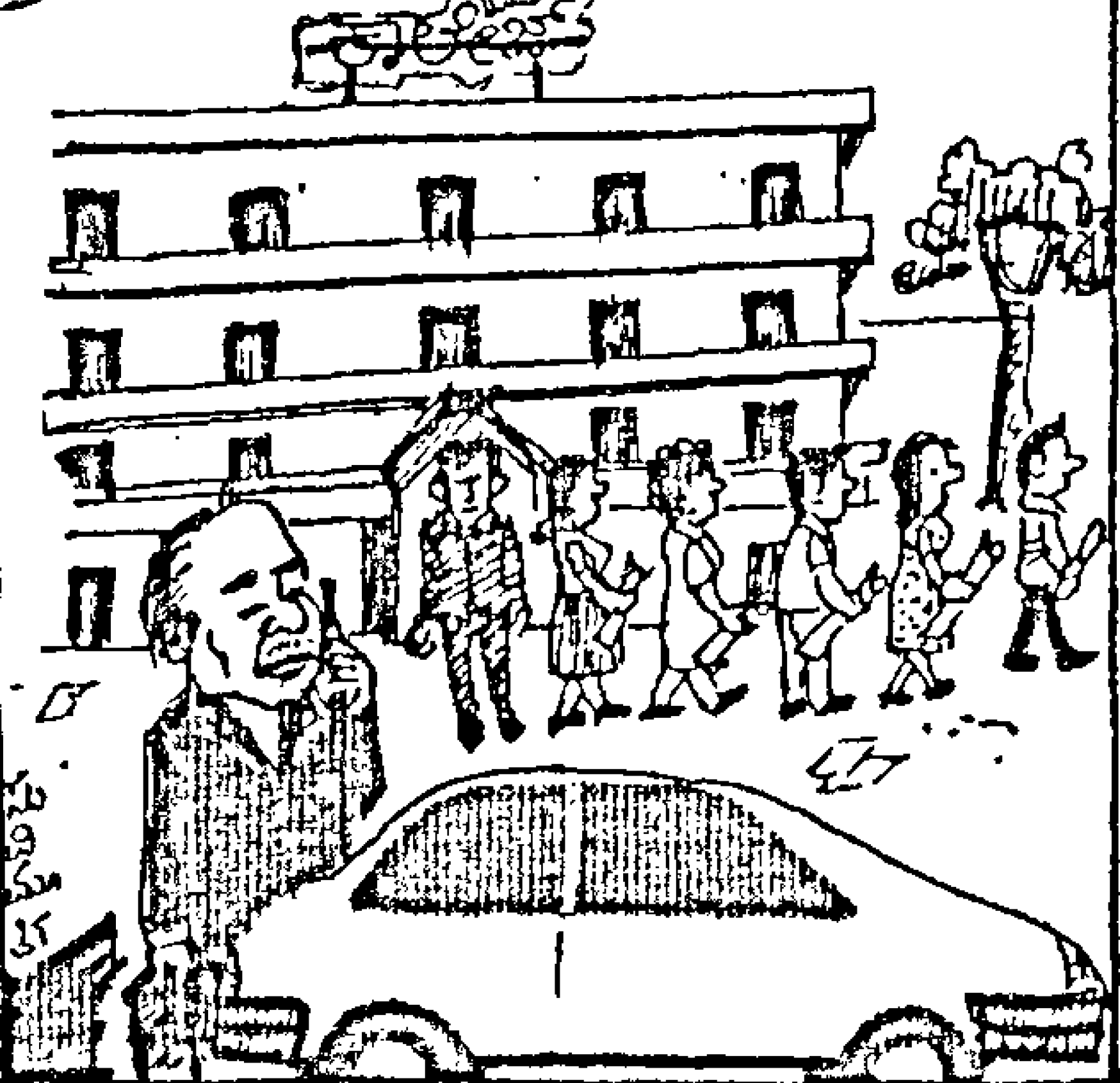
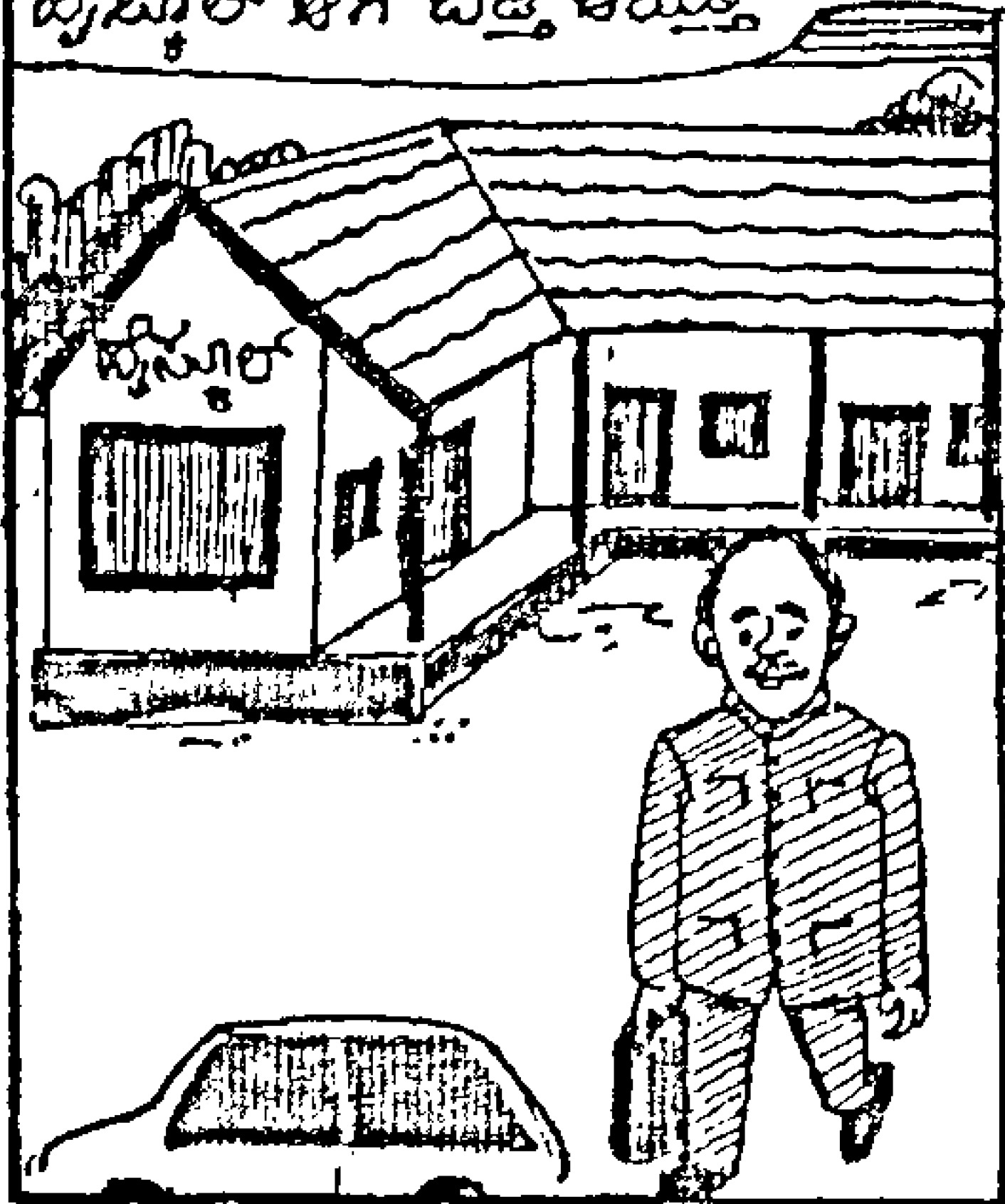
యంతయంతవాడు బేళవణికి
ఇంట్రో ఇదు నోడో
మొద్దు మనే బిగుల
మోల్ బాలవాణిని
కుదుచాడినా!...

ఇల్లంద ఒందు బదర శోణోకట్టి
ఇల్లు చకనో(మోడ్సు)ఇట్టొండు
ప్రేమరి కాలో రోగిదు...

యగో బేళదు టారోళ్ళ
ఇక జన చకనో ఇరుచ
బేషూల్ బిగి బిడ్డి ఆయ్దు

ఈగ బిలి దేవలచ బిగి
నూరారు జన కేల్ల టాడి
నాకడ్సు నిరుద్యోగిగళన్న
దోలక్ నీడో టారు బిర్నల్లన్నారే!

ಬಿಂದು ಬಿಂದು ನೂರೊಂದು

ವಿವಿಧ ಹನಿಗವನಗಳ ಸಂಕಲನ

ಪ್ರಕಾಶಕರು - ಜಿ.ಸಿ. ಶರಣಪ್ಪ

ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ತ್ವರಿತ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದ ಮಹಿಮೆ ಕಾವ್ಯಲೋಕಕ್ಕೂ ತಗುಲಿದೆ. ಉದ್ವಾಸ ಉದ್ವದ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದಿ ಆನಂದಿಸಲು ಸಮಯ ಸಾಲದು, ಅಥವಾ ಆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಯವಾಗಿದೆ ಹಾಗಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಚೊಕ್ಕ ಹನಿಗವನಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಕವಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯದ ಲೇಪನ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುವುದೇ ಹನಿಗವನಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಈಚೆಗೆ ಹೊರಬಂದಿರುವ “ಬಿಂದು ಬಿಂದು ನೂರೊಂದು” (ಪ್ರಕಾಶಕರು - ಜಿ.ಸಿ. ಶರಣಪ್ಪ) ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವ ಒಂದು ಹನಿಗವನಗಳ ಸಂಕಲನ.

ಜಿ.ಸಿ. ಶರಣಪ್ಪನವರ ‘ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದು’ ‘ದಾಸಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ’ “ಚುನಾವಣೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯ” ಕೆ.ಜಿ. ಭದ್ರಣ್ಣನವರ ‘ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡ ಬಹಳ ಗಂಭೀರ’ ಸಂಕಷ್ಟ ಬ್ಯಾಡಗಿ ಅವರ ‘ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬಂದವು’ ಅಲೋಕ ಗುಡಿಕೋಟಿ ಅವರ ‘ದೂರದಿಂದ ಅವಳ...’ ಇತ್ಯಾದಿ ಹನಿಗವನಗಳು ನಗೆ ಮೂಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತದೆ. ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹನಿಗವನಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿವೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಹನಿಗವಿತೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆ.

ಸಂಕಲನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “... ಸುಮ್ಮನಿರು ತಪ್ಪಗೆ” ಎಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಹನಿಗವನ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾಗದಿರಲಿ ಹನಿಗವನಗಳು ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಮುಂದೆ ಬರಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಹನಿಗವನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಸಿ. ಶರಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದು

ಹೋಗೋದು ಪುಕ್ಕಟೆ
ಬರೋದು ಪುಕ್ಕಟೆ
ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದರೆ
ಊಟ-ವಸತಿ
ಎರಡೂ ಪುಕ್ಕಟೆ!

ಗಂಭೀರ

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡ
ಬಹಳ ಗಂಭೀರ
ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲಾ ಸರಿವಾರು ದೂರ
ಉರಿವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಗೆಲೆಯರಾರುಂಟು?
ಚಂದಿರನಿಗಿದೆ ನಕ್ಷತ್ರ
ಕನ್ನಿಕೆಯರ ನಂಟು!

(ಬಿಂದು ಬಿಂದು ನೂರೊಂದು ಕವನ ಸಂಕಲನದಿಂದ)

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

(ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಘಟನೆಗಳು - ಕುತೂಹಲದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡಂತೆ)

ಒಂದು ನೀತಿಕತೆ: ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋತಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಡಗಿಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪು ಆ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಮರ ಕಡಿದು ಅದರಿಂದ ದಿಮ್ಮಿ ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಈ ಬಡಗಿಗಳು ಒಂದು ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಅರ್ಧ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದಾಗಲೇ ಊಟದ ಸಮಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆ ಒಂದು ಬೆಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಬುತ್ತಿ ತಿನ್ನಲು ಹೋದರು. ಇಂತಹುದೇ ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿರಾಯ ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ ತನ್ನ ಮಾಮೂಲು ಚೇಷ್ಟೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಈ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತ. ಆಗ ದಿಮ್ಮಿಯ ನಡುವೆ ಅವನ ಬಾಲ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಕಿರುಚಾಡಿದ. ಇವನ ಪರಿವಾರದವರೂ ಈ ಕಿರುಚಾಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ನೀತಿ: ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹ ಅಪಾಯಕಾರಿ.

ಒಂದು ಹಿಂದಿ ನುಡಿಗಟ್ಟು: ನಮಾಜು ಮಾಡಲು ಹೋದವನು ಮಸೀದಿಯನ್ನೇ ಮೈಮೇಲೆ ಕೆಡವಿಕೊಂಡಂತೆ.

ಈ ಕತೆ, ಈ ನುಡಿಗಟ್ಟು ಎತ್ತಣಂದೆತ್ತಸಂಬಂಧವಯ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳಿದಿರಾ? 'ಇಟ್ಟಾಂಗ್ಗೆ ಇರುತೀನಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ' ಎಂದು ಹಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದವರು ಹಳೇ ಗೋಪುರ ಬೀಳಿಸಲು ಹೋಗಿ ಆಗ ಬಿದ್ದ ಧೂಳಿನಿಂದ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಸೀನುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಯಾಕೋ ಏನೋ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇವೆರಡರ ನೆನಪಾಯಿತು.

★★★

ಬೆನ್‌ಹಿನ್ ಬಂದೂ ಆಯಿತು, ಹೋಗಿಯೂ ಆಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನ ಭೇಟಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇಷ್ಟುಬೇಗ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನತೆ ಒಂದು ವಿಷಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷವೇ ಮದ್ದು ಎಂದು ನಂಬಿ ಬೆನ್ನಿಹಿನ್ನಿನ ಸಮೂಹ ಸನ್ನಿಯನ್ನು ಅಂತಹುದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮೂಹ ಸನ್ನಿಯ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ.

ಈ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ ಸಮೂಹಸನ್ನಿಯ ಮುಂದಾಳುತನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಅ ಇಂದ ಯ ವರೆಗಿನ ನಾಯಕರು ಬಂದದ್ದು ಅವರ ಧರ್ಮ. ಆಗಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮಸಾಲೆ ಬೆರೆಸಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಕರ್ಮ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲ ಬಹು ಬಿರುದಾಂಕಿತ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಮರ್ಮವೂ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಪದಕೋಶ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಂತಹ ತ್ಯಾಂಕ್‌ಲೆಸ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರೂ ಈ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇಕೆ?

ಇದು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ, ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದು, ಮರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಕಪಿಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಳು ಕಣಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಅಳಿಲುಸೇವೆಯ ಈ ಶತಮಾನದ ರೂಪವೇ?

★ ★ ★

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಿರುತೆರೆಯ ವೀಕ್ಷಕರ ನಡಾವಳಿಗಳೂ ಕುತೂಹಲದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಮಹಿಳಾಮಣಿಗಳು ಅವರ ಗಂಡ/ಮಗ/ಅಳಿಯ ಪಳೆಯ ಮಾರುತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸ ದುಬಾರಿ ಕಾರು ಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಿರಿತನದ ಪ್ರದರ್ಶನದ ನಡುವೆ ಸದರಿ ಮಹಿಳೆಯರು 'ಆ ಅರುಂಧತಿ, ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಆದರೆ ನೋಡಿ ಅವಳ ಧೈರ್ಯ' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೂ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಈ ಅರುಂಧತಿ ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಇವಳು ಈಗ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜನಪ್ರಿಯ ಧಾರಾವಾಹಿಯೊಂದರ ನಾಯಕಿ. ಇಂದಿನ ಯುವಜನತೆಯ ರೋಲ್‌ಮಾಡಲ್ ಆಗಿರುವ ಇವಳು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪೆನಿಗಳು, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮಂತ್ರಿಯ ದುಷ್ಟ ಮಗನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸದ್ಗುಹೋಡೆದು ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ತಪ್ಪು ಪ್ರಯೋಗವಾಯಿತು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅವಳಂತಹ ಡೀಸೆಂಟ್ ಹುಡುಗಿಯರು ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯಾಯ ಶೋಷಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು ಸೆರಗು ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅರುಂಧತಿ ದಿಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ. ಜೊತೆಗೆ ಇವಳು ಪ್ರತಿ ಕಂತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ನಾವು ಬಡವರು ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ (ಗರ್ವ್‌ಸೇ ಕಹೋ ಎನ್ನುವಂತೆ) ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ಬಡವರ ಬಗೆಗೆ ಚೂರೂ ಅನುಕಂಪವಿಲ್ಲದವರು ಎಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಿರುತೆರೆಯ ಅರುಂಧತಿಯಂತಹ 'ಬಡವರ' ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಒಂದರಿಂದ ಎರಡು ಕಾರುಗಳಿಗೆ ಭಡ್ತಿ ಪಡೆದ ಮೇಲ್ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರೂ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸೋಜಿಗವೆನಿಸಿತು.

ಕಾರಣ ಏನೆಂದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವನು 'ಕಲ್ಲ ನಾಗರ ಕಂಡರೆ ಹಾಲನೆರೆ ಎಂಬರು ದಿಟದ ನಾಗರ ಕಂಡರೆ ಕೊಲ್ಲಿಂಬರಯ್ಯ' ಎನ್ನುವ ಬಸವೇಶ್ವರ ವಚನ ಹೇಳಿದ. ನಾನಿನ್ನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಕಣ್ಣುಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ 'ಈ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕಂಪವಿರುವುದು ನಿಜವಾದ ಬಡವರ ಮೇಲಲ್ಲ ಬಡತನದ ಸುಂದರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಮೇಲೆ' ಎಂದು ಸೇರಿಸಿದ. ಆಗಲೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ?

★ ★ ★

ಜೈ ಸರ್ವಾರ್ಜಿ

- ಶಿವು

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಇಂಟರ್ವ್ಯೂಗೆ ಹೋದನಂತೆ.

“ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಯಾವಾಗ?” ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಸಫಲವಾಗಿದ್ದು 1947 ರಲ್ಲಿ” ಯುವಕ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಪುರುಷರು?”

“ಅನೇಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಹೆಸರಿಸಿದರೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅಪಚಾರವಾದೀತು”

“ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಶತ್ರು. ಏನಂತೀರಾ?”

“ಈ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪೂರ್ಣ ವರದಿ ಹೊರಬರುವವರೆಗೂ ನಾನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ.”

ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಈ ಉತ್ತರಗಳಿಂದ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರು ಯುವಕನನ್ನು ಕುರಿತು,

“ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡಿ.” ಅಂತ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದರು.

ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಯುವಕನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸರ್ವಾರ್ಜಿ ಅಮರಿಕೊಂಡ. “ಖಂಡಿತ ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು” ಅಂತ ಆತ ಯುವಕನಿಗೆ ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿದ.

ಯುವಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಸರ್ವಾರ್ಜಿ, “ಹೋಗಲಿ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೋ” ಅಂತ ಅಂಗಲಾಚಿದ. ಯುವಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಅನಂತರ ಸರ್ವಾರ್ಜಿಯ ಸರದಿ. ಅವ ಒಳಗೆ ನಡೆದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಅವನ ಬಯೋಡೇಟಾ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಸರ್ವಾರ್ಜಿಯನ್ನು ಕುರಿತು,

“ನಿಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದ ತಾರೀಖು ಯಾವುದು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

“ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಸಫಲವಾಗಿದ್ದು 1947 ರಲ್ಲಿ” ಸರ್ದಾರ್ಜಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು,

“ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹೆಸರೇನು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

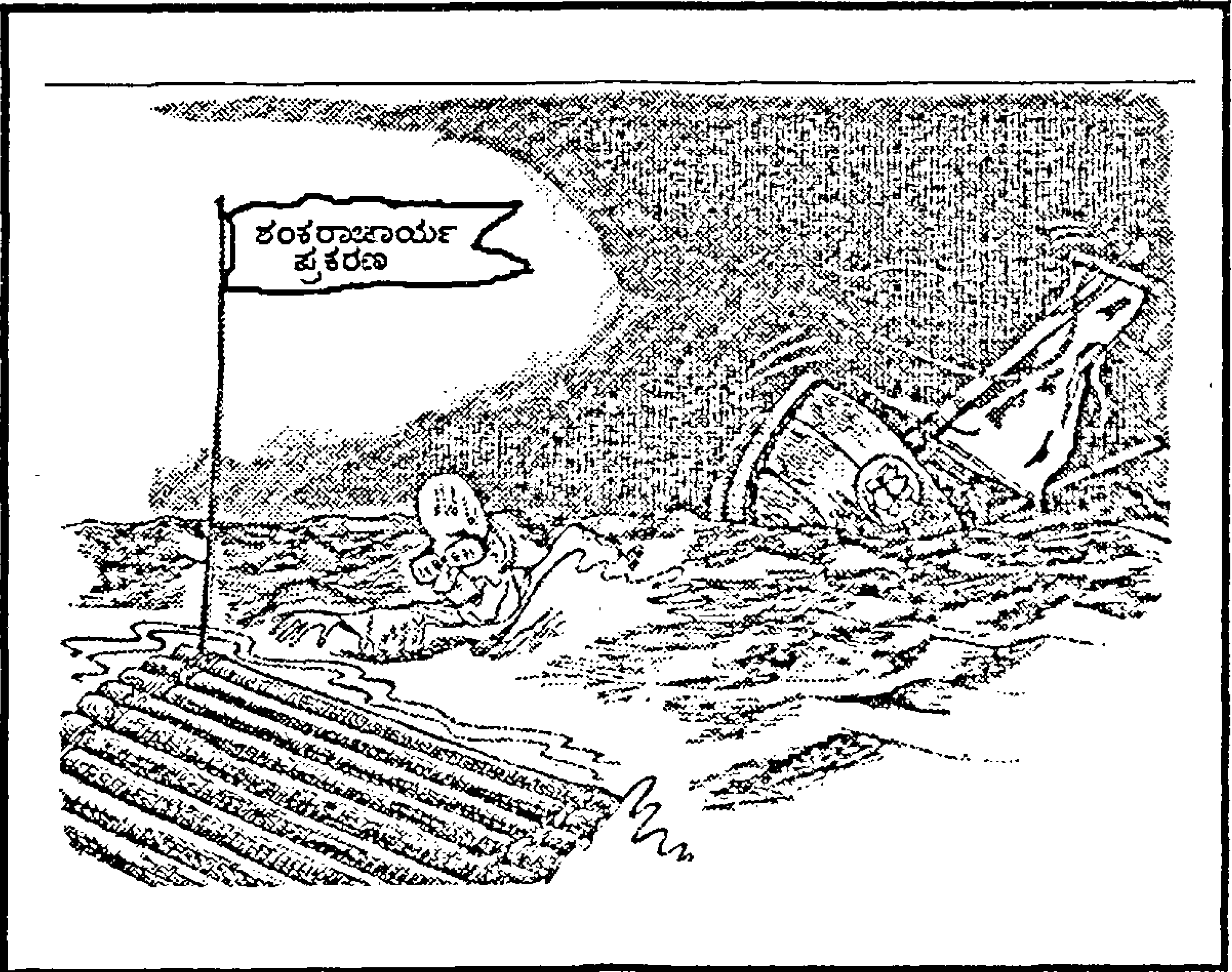
“ಅನೇಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಹೆಸರಿಸಿದರೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅಪಚಾರವಾದೀತು” ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂತು.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿತು.

“ಏನಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಹುಚ್ಚೋ ಹೇಗೆ?” ಅಂತ ಕೂಗಿದರು.

“ಈ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪೂರ್ಣ ವರದಿ ಮೊರಬರುವವರೆಗೂ ನಾನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ.”

ಸರ್ದಾರ್ಜಿ ಕೇ ಜೈ.....

ಬೆನ್ನಿ ಮಂಟಪ

- ವೈ.ಎನ್. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಬೆನ್ನಿ ಬಂದ್ ಹೋದ್ಮೇಲೆ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಬಹುಶಃ ರೋಗಿಗಳಿಂದ, ಭಿಕ್ಷುಕರಿಂದ ಕಲಾಸ್ ಎದ್ದುಹೋಗಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಸುತ್ತಿ ಬರಬಾರದು ಎನ್ನಿಸಿ ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ರಜನಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟೆ. ಪಾಪ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾದಿರಾಳೇನೋ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ ಅದೇಕೋ ಹೊರಟುಬಿಡೋಣ ಎನ್ನಿಸಿದ್ದೇ ತಡ ಸಾಂಡಲ್ಸ್ ಕಾಲಿಗೆ ತಗುಲಿಸಿ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟೆ.

ದಿನಾ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ ಬಸ್ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆ, ಬಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುಯ್ಯಪ್ಪ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿದಾನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅರೆ, ಇವನೂ ಬೆನ್‌ಹಿನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ್ ಹಾಗಾದ್ರೆ... ಎಡಗಾಲಿನ ಮಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಎಡಗೈಯೂರಿ, ಬಲಗಾಲನ್ನು ಕೊಂಚ ಮುಂದೆ ತಂದು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಮೊದಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಿಲ್ಲರೆಯನ್ನು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಎಗರಿಸಿ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಪದ “ಡೊಂಕುಬಾಲದ ನಾಯಕರೇ... ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ‘ಕುಯ್ಯಾ ಕುಯ್ಯಾ ರಾಗವ ಪಾಡುವಿರಿ... ಅಹ ಕುಯ್ಯಾ ಕುಯ್ಯಾ... ಅಹ ಕುಯ್ಯಾ ಕುಯ್ಯಾ’ ಎಂದು ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಕುಯ್ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಬಹುಶಃ ಈತನಿಗೆ ಕುಯ್ಯಪ್ಪ ಅಂತಾ ಯಾರೋ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು ಅಂತಾ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಈ ಕುಯ್ಯಪ್ಪ ಇವತ್ತು ನೋಡಿದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ - ಅಷ್ಟೇಕೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೂ ಕೈಚಾಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಂಥಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಮುಂದೆ ನಡೆದೆ.

ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಯರ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೂರು ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕುವ ಅಭ್ಯಾಸ. ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಠದ ಮುಂದೆ ಸಾ...ಸಾ...ಸಾ... ಎಂದು ಎರಡು ಕೈ ಎತ್ತಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷುಕರ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಅರೆ ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ. ಎಂಥಾ ಬದಲಾವಣೆ? ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೆನ್‌ಹಿನ್ ಹೀಗೆ ದೇವದೂತನಾಗಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನಾ? ಕಣ್ಣೆಲ್ಲವ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಿವಾ ಕೂಡಾ ಇವತ್ತು ಮಠದ ಮುಂದೆ ಕೂತಿಲ್ಲ. ಅಂದ್ರೆ ಅವನಿಗೂ ಕಣ್ಣು ಬಂದು ಬಹುಶಃ ಬೆಂಗಳೂರು ಸುತ್ತಲು ಹೋಗಿರಬೇಕು ಎನಿಸಿತು.

ದಿನಾ ನಾನು ಸರ್ಕಲ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೋದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ, ಸ್ಕೂಟರಿಗೆ ಸೈಡ್‌ಕಾರು ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೋಹಿಣಿ ಇವತ್ತು ಸೈಡ್ ಕಾರಿಲ್ದೆ ಇರೋ ಸ್ಕೂಟರಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯಾತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಂದ್ರೆ ಇದಲ್ಲಾ ಎನಿಸಿತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿದಳು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆಯವರೇ ಎಂದು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅಂಗವಿಕಲಳೆಂದು ನಾನು ಕನಿಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಅವಳೇ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ

ಇಂದು... ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ ಹಲೋ ಎಂದವಳು, ನನ್ನ ಕಲೀಗ್ ಸ್ಕೂಟರ್ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಬರ್ತಿನಿ ಅಂತಾ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ದಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದಳು. ಸರಿ ಸರಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ನನಗೆ ನಂಬಲಾಗದೆ ಅವಳ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ.

ಏನಾದರಾಗಲೀ ಇವತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಪೂರ್ತಾ ಸುತ್ತಿ ನೋಡಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟೆ. ಯಾವ ರಸ್ತೆಗಳಿದರೂ ಸರಿ, ಯಾವ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆಯೂ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನೂ ಇಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಅಂಗವಿಕಲನಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ, ಕಾಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೋಗರೆಯುವವರಿಲ್ಲ. ಎಂಥಾ ಪವಾಡ ಪುರುಷ, ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮ ಜನ ಐವತ್ತು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟು. ನೋಡಿದ್ರೆ ನಮ್ಮೆ ಲಾಸಾಗಿರೋದು ಎಂದು ಹಾಗೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಾಪಿನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣೋಡಿಸಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ನೋಣ ಹೊಡಿತಾ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಡಾ|| ಭದ್ರಪ್ಪನವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸೋಣ ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ ಅವರು ಶಾಪಿನ ಹೊರ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲೇ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ರೀತಿ ಕಾಲನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತವರು ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರು. ಪಾಪ ಅವರಿಗೆ ನಾನೇ ಮೊದಲ ಗಿರಾಕಿ ಇರಬಹುದು. ಏನ್ಸಾರ್ ಈಗ ತೆಗಿದ್ರಾ ಶಾಪನ್ನ ಅಂದೆ. “ಅಯ್ಯೋ ಮಾರಾಯ ಮೂರು ದಿನ ಆಯ್ತು ಶಾಪು ತೆಗೆದು, ಬಾಗ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಗಿರಾಕಿನೇ ಇಲ್ಲ ಮೂರು ದಿನದಿಂದ. ಈಗ ಶಾಪು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯೋದಲ್ಲ ಶಾಪನ್ನೇ ತೆಗೀಬೇಕಷ್ಟೆ ಇಲ್ಲಿಂದ” ಎಂದರು. ಅರೆ ಬೆನ್ನಿ ಪವಾಡವೇ ಎಂದೆ. ಎಂಥಾ ಕೆಲ್ಸ ಆಗೋಯ್ತು ನೋಡಿದ್ಯೇನಯ್ಯಾ. “ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಹತ್ರ ಬಡಕೊಂಡೆ. ನಾವುಗಳು ಸೇರಿ ಅವನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರದಿರೋ ಹಾಗೆ ತಡೆಯೋಣಂತ. ಆದ್ರೆ ಈ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತು ಐಕ್ಯಮತ್ಯ ಇತ್ತು ಹೇಳು. ಎಲ್ಲಾ ನೆಗೆದು ಬಿಡೋದ್ರು. ಒಬ್ಬ ರೋಗಿ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾವು ಬದುಕೋದು ಹ್ಯಾಗೋ... ಏನ್ಕತೆಯೋ” ಎಂದು ಹಲುಬತೊಡಗಿದಾಗ ನಾನೂ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಾಗಿನಿಂದ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯದಿದ್ದುದರಿಂದ ಪಕ್ಕದ ದರ್ಶಿನಿಯಲ್ಲಿ ಬೈಟು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಸಿ ಗುಡ್‌ಲಕ್ ಹೇಳಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಬಕ್ರಾ ಅಂತ ನಂಗೇ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಚುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿ.... ಎದ್ದೋಬಿಡೋ ಅಂತಾ ಓಡಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಓಡ್ತಾ ಓಡ್ತಾ ಹೋದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನವೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಮೈದಾನದ ಕಡೆ ಓಡ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರನ್ನೋ ತಡೆದು ಯಾಕ್ರೀ ಹೀಗೆ ಓಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ.... ಏನ್ಕತೆ ಎಂದೆ. ಅವನಿಗೆ ಮಾತಾಡೋ ಅಷ್ಟು ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಯ್ ಬಿಡಿ, ಬೇಗ ಹೋಗ್ಬೇಕು ಎಂದು ಓಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆತ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳೋದ್ರೊಳಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಕೊಸರಿಕೊಂಡ.

ಅರೆ ಇದೇನಿದು ಹುಚ್ಚು ಹೀಗೆ ಜನ ಓಡ್ತಾಯಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡೋರೀತಿ ಸ್ವೀಡಾಗಿ ನಡೀತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಹೇಳೋ ಅಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಉತ್ತರ ಹೇಳೋದು ಹಾಗಿರಲಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಭಯವಾಯ್ತು. ಛೇ ನಾನೊಬ್ಬ ಏನ್ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಅಂತಾ ಯೋಚಿಸ್ತಾನಂತೆ. ಆದ್ರೆ ನಿಲ್ಲೋಕೆ ಜನ ಬಿಟ್ಟಿರಾಸೆ! ನನ್ನನ್ನೂ ತಳ್ಳೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ

ಸೇರಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟು. ದೊಡ್ಡ ಮೈದಾನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನಪಲ್ಲಾಸೇರಿರಬಹುದು ಅನ್ನಿಸ್ತು. ನಾ ಹೋಗ್ತಾಯಿದ್ದಂತೆ ನಂಗೇ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ರೇನೋ ಅನ್ನೋ ರೀತಿ ಬೋಳುತಲೆ ಯವರು ಬೊಗಟು ತಲೆಯವರು, ನೆಟ್ಟ ಮೂತಿಯವರು, ಸೊಟ್ಟ ಮೂತಿಯವರು, ಗಡ್ಡಧಾರಿಗಳು, ದೊಡ್ಡಣ್ಣಗಳು, ಚಿಕ್ಕಣ್ಣಗಳು ಒಬ್ಬರೇ ಇಬ್ಬರೇ... ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಜನ ತುಂಬೊಂಡಿದ್ದರು.

ಒಬ್ಬರಾದ ನಂತರ ಒಬ್ಬರ ಭಾಷಣ, ಸಾರಾಂಶ ಇಷ್ಟೆ. ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಾವು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಹಲವಾರು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಿ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯ ಹೊಸ ದೇಶ ಕಟ್ಟಬೇಕಿದೆ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಇವತ್ತೇ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಲವಾರು ಜನ ಅಮಾಯಕರಿಂದ, ಬಡವರಿಂದ ಹಣ ಕಿತ್ತು ತಿಂದು, ಬಡವರ ರಕ್ತ ಹೀರಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅಪಖ್ಯಾತಿ ಹೊತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಆ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡ ಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಬನ್ನಿ, ನೀವು ಯಾವುದೇ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಲಂಚ ತೆತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಇಂದು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಲಿದ್ದೇವೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಹೊರಗೇಟಿನ ಬಿಳಿಯ ಟಂಕಸಾಲೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಹಾದು ಗೋಗಿ ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು.

ಛೇ, ಛೇ... ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಜನ ಸೇರಿರುವಕಡೆ ಅನೌನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೋ ದೇವರೇ.... ಹಣ ಅಂದ್ರೆ ಹಣ ಕೂಡಾ ಬಾಯಿಬಿಡೋ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಎದ್ದುಬಿದ್ದು, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತುಳಿದು ಹಾಕಿ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣಗಳುರುಳುತ್ತವೆಯೋ...? ನಾನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕೊಂಡೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನಗತಿ ಮುಗಿದಂತೆ. ಬರೋವಾಗ್ಗೆ ಜನ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೋರು ಇನ್ನು ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಳ್ಳಿ, ತುಳಿದೇ ಬಿಡ್ತಾರಾ? ಛೇ, ರಜನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೆ ಬಂದು ಎಂಥ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ತಿಂಡಿ ಕೂಡಾ ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ ಅಂತಾ ಪಾಪಾ ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ. ಈ ಗದ್ದಲ, ತಳ್ಳಾಟ, ನೂಕಾಟದಿಂದ ಹ್ಯಾಗಪ್ಪಾ ದೇವ್ರೇ ಪಾರಾಗೋದು ಅಂತಾ ನೋಡಿದ್ರೆ, ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬರಾದ್ರೂ ಕದಲಿದ್ದೆ ಕೇಳಿ. ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಇದೇನಿದು? ಹಣಕ್ಕೆ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲಾಗುತ್ತೆ ಅಂದ್ರೆ... ಹಾಗಾದ್ರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಣ ಬೇಡ್ವಾ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಬ್ಬ ವೇದಿಕೆಗೆ ಹತ್ತಿ ಮೈಕು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, “ಇಲ್ಲ, ನಾವು ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ, ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸ ಅಂತೂ ಆಗಿದೆ, ಈಗ ಹಣ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದು, ಇದೇ ಹಣವನ್ನು ದೇಶ ಕಟ್ಟೋಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ ‘ಬೆನ್ನಿ ಮಂಟಪ’ವೆಂದು ಹೆಸರಿಡಿ, ಈ ಬೆನ್ನಿ ಮಂಟಪದಿಂದಲೇ ಹೊಸ ದೇಶ, ಹೊಸ ಸಮಾಜ ಕಟ್ಟೋಣ” ಎಂದಾಗ ನಾಯಕರೂ ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು. ಜನ ಉಘೇ... ಉಘೇ... ಬೆನ್ನಿಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಜೈ... ಜೈ... ಜೈ... ಎಂದರು.

ರೀ ಸಾಕು ಏಳ್ಳೀ, ಗಂಟೆ ಒಂಭತ್ತಾದರೂ ಭಾನುವಾರ ಬಂತೊಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ ಬಿಡ್ಕೊಂಡಿರೋದು ಅಲ್ಲೆ “ಬೆನ್ನಿ ಮಂಟಪ, ಬೆನ್ನಿ ಮಂಟಪ ಅಂತ ಯಾಕ್ರೀ ಕೂಗಿದ್ದೀರಾ?” ಅದಿರೋದು ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಎಂದಾಗ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಎಂಥ ಕನಸು ಬಿತ್ತು ಗೊತ್ತಾ ಎಂದು ಬೆನ್ನಿ ಮಂಟಪದ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದೆ.

ಮೊಬೈಲಾಯಣ

- ಬಿ.ಜಿ. ರುದ್ರಪ್ಪ

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನವನ್ನು ಮೊಬೈಲ್ ಯುಗವೆಂದರೆ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯಾಗಲಾರದು. ಈಗಂತೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಅಷ್ಟೇಕೆ ಆಟೋ ಮತ್ತು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಚಾಲಕರಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಅಥವಾ ಸೆಲ್ ಫೋನ್ ಇರಲೇಬೇಕು. ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸೆಟ್‌ಗಳಿವೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಆರು ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಇದ್ದಂತಾಯಿತು.

ಈ ಸೆಲ್ ಫೋನ್‌ಗಳಾದರೂ ನೂರಾರು ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕುವೆಂಪು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂಡಿಲಿ, ಮೂಗಿಲಿ, ಮರಿ ಇಲಿ, ಮುದುಕಿಲಿಗಳಿರುವಂತೆ, ಒಂದು ಹಳೆ ಫೋನ್‌ಗೆ ಕೆಲವು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೆ, ನಲವತ್ತು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮಾದರಿಗಳು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಇಂಡಿಯಾ ಟುಡೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರರಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಮಾಡಿರುವ ಸೆಲ್ ಫೋನಿನ ಬೆಲೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಸೂಪರ್ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು, ಸ್ಪೀಕ್ ಕ್ಯಾಮರ, ವೀಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮರ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಸೌಲಭ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವ ಸೌಲಭ್ಯವಲ್ಲದೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ ಎಂದು ಜಂಭಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳಿಂದ ಜೀವನದ ಶೈಲಿಯೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಯುವ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಂಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಮೋಟಾರು ಬೈಕಿನ ಮೇಲೆಯೋ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೋ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಗಳಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಅನೇಕ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗಂತೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಡುವಂತೆ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಟೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮೊಬೈಲಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ, ಎಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಡ್ವರ್ಟೈಸಿಂಗ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಶಾರೂಖಾನ್, ಸಚಿನ್ ಮೊಬೈಲ್

ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಈಗಿನ ಯುವ ಜನಾಂಗ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದು ಕರೆಗೆ ಕೇವಲ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ವೈಸೆ, ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಬಹಳ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮೊಬೈಲ್ ಕನೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಕಾರು ಅಥವಾ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಪ್ರವಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಿಳಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅಂತಹ ಕುರಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ನಾನು ಕೂಡ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಸೆಲ್‌ಫೋನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸೂಚನೆ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇತ್ತು. ಆಗ ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಈ ಸೆಲ್ ಫೋನ್‌ಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗಾಗಲಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ರಸ್ತೆಗಳು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ಇಂತಹ ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ ಅಂತಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೆ ಅದು ಅಚ್ಚಾಯಿತು ಕೂಡ.

ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನಿನ ರುಚಿ ಕಂಡಿದ್ದು ನಾನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದಾಗ. ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮೊಬೈಲನ್ನೂ ಕೂಡ ವಾಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ನನಗೆ ಸೆಲ್ ಫೋನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು, ಕಿರಿಯರು, ಬಡವರು - ಬಲ್ಲಿದರು ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮೊಬೈಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸುಪ್ತ ಆಸೆ ಮೂಡಿತು. ಮರಿಯಾಸೆ ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಮೊಬೈಲನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣ ಹುಡುಕಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಕಾರಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಮನೆಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಾನು ಹೊರಗಿದ್ದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅಂತೂ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ನಾನು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆದವನು. ಮೊಬೈಲ್ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಮನಸಿಲ್ಲ. ಆಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು “ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಫೋನ್ ಇದೆ. ಆಗ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ಸೆಲ್ ಕೊಳ್ಳುವ ಖರ್ಚು ಮಿಕ್ಕಿತು. ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಬ್ಯಾಟರಿಯಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಜ್ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಟರಿ ಹಾಕಿಸೋಣ ಎಂದು ನಾನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಜೊತೆಗೆ ಅಂಗಡಿ ಸುತ್ತಿದೆವು. ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾಡೆಲ್‌ಗೆ ಬ್ಯಾಟರಿ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟ ಸಿಕ್ಕರೂ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಗಡಿಯವ ಇದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಟರಿ ಸಿಗುತ್ತೆ ಆದರೆ

ಪೋನ್ ಸರ್ವಿಸಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಟೇರ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕನೆಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಪೋನ್ ಹಳೆಯ ಮಾಡಲ್ ತಾನೆ, ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಪೋನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಸಾರ್ ಪೋನ್ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇದರಿಂದ ತಲೆಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಕುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು, ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ತಂಟೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು.

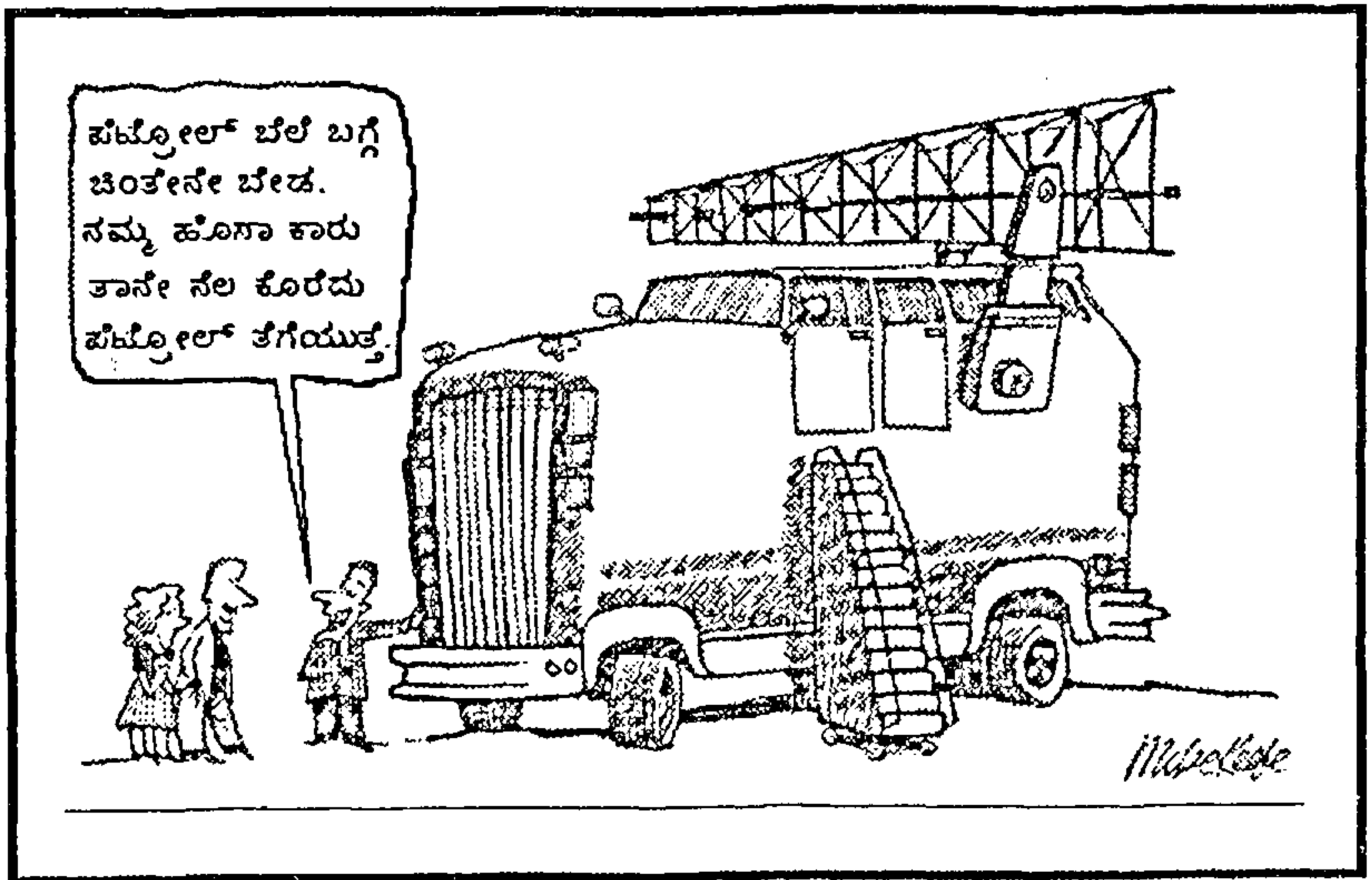
ಇನ್ನೊಂದು ಪೋನ್ ಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಮೂರು ಸಾವಿರದ್ದು ಸಾಕೆ? ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಸಾರ್, ನಾನು ಹೊಸ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಹಳೆಯದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸ್ನೇಹಿತ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರದ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು ನನಗೆ ಹಳೆಯದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈ ಪೋನ್ ಅಂತಹ ಹಳೆಯದೇನೂ ಅಲ್ಲ, ತೆಳುವಾಗಿಯೂ ಹಗುರವಾಗಿಯೂ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತು ಕೊಂಡರೂ ಅದು ಸ್ಟೆಪಲ್ ಆಗಿರಬೇಕು ಬೆಲೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ರೋಲೆಕ್ಸ್ ವಾಚೇ ಆಗಬೇಕು. ಅಪರೂಪವಾದ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ರಸೆಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಿಂದ ತರಬೇಕು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಕಾರು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊಸ ಮಾಡಲ್ ಬಂದು, ಆ ಕಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಎರಡು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಸೂಪರ್ ಮಾಡೆಲ್ ಮೊಬೈಲ್ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು, ಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಈ ಮೊಬೈಲಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನಮಗೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹ. ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೆಲ್ ಪೋನ್ ನಂಬರನ್ನು ಸ್ಟೋರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಂಬರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ - “ಏನ್ಸಾರ್, ನಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಾನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ಬೇಡ ಅಂತೀರಿ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಮೊಬೈಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡ ಒಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಈಗಿರುವ ಪೋನ್‌ಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಆಗ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಸೆಲ್ ಪೋನ್ ನಂಬರು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನನಗೆ ಸವಾಲ್ ಹಾಕಿದರು.

ಹಾಗಾಗಿ ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಏನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಮೊಬೈಲ್ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಈ ಮೊಬೈಲ್ ಕಛೇಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ತಿರುವು ಕಂಡು ಬಂತು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೊಬೈಲ್ ಅವರದಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು - ಅವರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೂಡ - ಅವರ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ರಿಟೈರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಬ್ಬರು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪೋನನ್ನು ಕೊಂಡು ನನಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೋದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾಯಿತು.

ಈ ಕಛೇಯ ಕೊನೆಯ ಅಂಕ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಾಲ್ಕೂನೂರಾ ಅರವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಿಲ್ ಬಂತು. ನಾನು ಫೋನ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕರೆಗೆ ನೂರಾ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಯಿತು. ಆಗ ನನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವರು ಆರು ಬದನೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಒಂದು ಕಾಯಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಬದನೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಳ್ಳುವವರು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅನಂತರ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ನಮ್ಮ ಮನೆ

- ನೀರಗುಂದ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿರಾವ್

ಬಾಗೂರಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ವರ್ಷ ಆದ್ರೂ, ಬಿಡಿಎ ಸೈಟ್ ಸಿಗದೇ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೇಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತವಾಗಿ 'ನಮ್ಮನೆ'ಲಿ ಸದ್ಭಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಇದೀನಿ. ಪುರಂದರದಾಸರೇನೋ "ಅಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಂದೆನಿಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋದರು. ಆದ್ರೆ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡ್ತೆ ಇದ್ರೆ ಅದೆಂಥಾ ಬದ್ಧುಸಾರ್. ಬಿಡಿಎ ಸೈಟ್‌ಲ್ಲಾದ್ರೂ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಮಾಡ್ಕಲ್ಲೇಬೇಕು! ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅದೆಷ್ಟು ಪಡಿಪಾಟಲು ಬೀಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು!

ಸ್ವಂತ ಮನೆಗೆ ಮುನ್ನ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳ ಅನುಭವವೇನು ಕಡಿಮೆಯದಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಬೆಲೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದರೂ ನಮ್ಮದಾಗದ ಮನೆ! ಬೆಕ್ಕು ಬಿಡಾರ ಬದಲಾಯಿಸಿದಂತೆ ಸುಮಾರು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ, ರೆಂಟು, ಕರೆಂಟು, ವಾಟರು... ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಬಿಲ್ಲು (ಬಾಣಗಳದ್ದಲ್ಲ) ಗಳ ಧಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾದ ಮಂದಿಯೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕೆ.ಎಸ್.ನ ರವರ 'ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ' ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವಂತಹುದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಸಿ. ಅಶ್ವತ್ಥರವರ ಕಂಠದಲ್ಲಿಯ ಶಿಶುನಾಳ ಷರೀಫರ "ಸೋರುತಿಹುದು ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆ..." ಹಾಡನ್ನು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಮೂಲಕ (ಕರೆಂಟು ಇದ್ದರೆ) ಕೇಳುವ, ಗುನುಗುವ ಅನುಭವವಾಗಬಹುದು.

ಬಾಡಿಗೆಯ ಮನೆಯನ್ನರಸುತ್ತ ಹೊರಟಾಗ ನಡೆಯುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕರು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಉತ್ತರಿಸಿ ಮನೆ (ಬಾಡಿಗೆಗೆ) ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೇನಲ್ಲ. ಏನ್ನೆಲ್ಲ? ಸಂಬಳ ಎಷ್ಟು? ಮದ್ದೆ ಆಗಿದೆಯಾ? ಮಕ್ಕಳೆಷ್ಟು? ಇತ್ಯಾದಿ? ಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ದರ್ಶನ! ಮನೆ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದರೆ ಬಾಡಿಗೆ - ಆಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕರಾರು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ. ಬ್ರೋಕರ್‌ಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಬಾಡಿಗೆಯ ಮನೆಯ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ 'ಅವನು' ನೀವಿರುವ ಮನೆಯನ್ನೇ ನಿಮಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡಿಸುವ (ಹೇಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕ ನೀವು ಮನೆ ಬಿಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಬ್ರೋಕರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ?) ಸಂದರ್ಭವೂ ಉಂಟು! ಈ ಬ್ರೋಕರ್ ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳು ಸಂಜೆಯ ನಂತರವೇ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮುದೂರ್ತ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಬಾಡಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಗಾಳಿ - ಬೆಳಕಿನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಾಗಿ ಬಂದರೆ ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು ಶಾಸು

ವಿದ್ಯುತ್ ಇರಲೇಬೇಕು. ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಬಸವಣ್ಣನವರ “ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ?... ಎಂಬ ವಚನದ ಸಾಲುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬಹುದು! ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳ ಅನುಭವವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವಾಗಿನ, ‘ಆ ಮನಿ’ (Money)ಯ ಕತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಜಲು!

“ಮದುವೆ ಮಾಡಿನೋಡು - ಮನೆಕಟ್ಟಿನೋಡು” ಗಾದೆಯ ಉತ್ತರಾರ್ಥದ ಅನುಭವ ಹೀಗೆ. ಪಂಚಾಂಗದ ಗೃಹಾರಂಭದ ಮುಹೂರ್ತಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಕೂಲಿ, ಮರಳು - ಸಿಮೆಂಟು, ಮರಗಳಲ್ಲದೆ, ಬಿಡಿಎ ಪ್ಲಾನ್, ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯ - ಲಂಚ! ಒಂದೊಂದೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಪಾಠಗಳ ಪರಿಚಯ! ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಮನೆಯ ಮಡದಿ “ಹೇಗೂ ರಿಟ್ಟಿರ್ಡ್ ಆಗೀದಿರಾ. ಮನೇಲಿ ಕೊತ್ಕೊಂಡು ಏನ್ನಾಡ್ತೀರಾ. ಸೈಟ್ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಎದುರಿಗಿದ್ದೆ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮರಳು ಸಿಮೆಂಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಕ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಮನೆಗಳ ತರಹ ಟೊಳ್ಳು ಟೊಳ್ಳಾಗಿ ಕಟ್ಟಾನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇಲೆ “ನೋಡು ಹೀಗಂತಾನೇಂತನ್ನೇಡ ಒಂದ್ಕೂತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ” ಎಂದು ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದನ್ನ ಇವು ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡ್ತೆ. ಅದೇನಂದ್ರೆ. ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. - ವಿ.ಸೀ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಭವನದಲ್ಲಿ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ತಿನ್ನಲು ಹೋದಾಗ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆ, ವಿ.ಸೀ.ಯವರು ಸಪ್ಲೈಯರ್‌ಗೆ “ದೋಸೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೋಸ್ಟ್ ಆಗಿರಲಿಪ್ಪ. ತುಪ್ಪಾನೂ ಅಷ್ಟೇ” ಅಂದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರು “ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ನೀವು ಹೇಳಿದರೂ ಅಷ್ಟೆ. ಬಿಟ್ಟರೂ ಅಷ್ಟೆ ಅಷ್ಟು ದೋಸೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡ್ತೀಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋದು ಅಂದರಂತೆ” ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಮಡದಿ ‘ಮಾತ್ಲೇನು ಕಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದಳು. ಮಾರನೆ ದಿನದಿಂದ ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎದುರು ಮನೆಯವರು (ನಾನು ನಿಂತಿರಲಾರದ್ದನ್ನು ಕಂಡು) ಕೂರಲು ಕುರ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ತೂಕಡಿಸುತ್ತ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮೇಲೆ ‘ನಿಗಾ’ ಇಟ್ಟರೂ ಇದು “ವಿ.ಸೀ.ಯವರ ದೋಸೆ” ಯಂತೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಮೇಸ್ತ್ರಿಯೂ ಮರಳು - ಸಿಮೆಂಟ್ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೆ ಹಾಕಿದ್ದ!

ಅಂತೂ ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಭವನದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾರ್ಯ ಪೂರೈಸಿ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶದ ದಿವಸವೂ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯುತ್ ಸೌಲಭ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇನೋ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ ‘ಅಂದ ಇಲ್ಲ - ಚಂದ ಇಲ್ಲ ಸುಂದರಮ್ಮ’ ಅಂತ. ಬಡಾವಣೆ ಹೆಸರು ‘ಅಮರ ಜ್ಯೋತಿ’ ವಿದ್ಯುತ್ ಸೌಲಭ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಬಡವರ ಗುಡಿಸಲಿನ ‘ಭಾಗ್ಯಜ್ಯೋತಿ’ಯ ಭಾಗ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಮೂರು ವರ್ಷ ಲಾಲೂಪ್ರಸಾದ್ ಪಕ್ಷದ ಗುರ್ತಿನ ಲಾಟೀನ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲೇ ಜೀವನ. ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿ ಹೊರಬಂದಾಗಲೇ ಆಗಸದಲ್ಲಿಯ ನಕ್ಷತ್ರ. “ಪೊಳಂಗಾಸಿನ ಪೊನ್ನ ಪ್ರಾಂಚಿಯವೊಲಿದರ್ ಹಿಮಾಂಶು ಮಂಡಲದ” ದರ್ಶನ!

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸುಂದರವಾದ, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಹಸಿರು ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ “ನಿಸರ್ಗ”ವೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದೆ! ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋದವರೆಲ್ಲ ಹೊಗಳಿದ್ದೇ ಹೊಗಳಿದ್ದು. ಮನೆಗೆ ಹೆಸರಿಡುವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಸುಂದರವಿಲ್ಲಾ, ಸುಖವಿಲ್ಲಾ, ಆನಂದವಿಲ್ಲಾ ಹೆಸರುಗಳಂತಹವು ನೂರಾರು.

ನನ್ನ ಸೋದರ ಸಂಬಂಧಿ ನಾಗರಾಜು ಬೃಹತ್ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಚೆಗೆ ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಮಾತಾಡ್ತ “ನಾಗರಾಜು, ಮನೆಗೆ ಏನು ಹೆಸರಿಡ್ತೀಯಾ” ಅಂದೆ. ಅದಕ್ಕವನು ಸ್ವಿತಪ್ರಜ್ಞನಂತೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇರೋದೆಲ್ಲಿಂತ” ಅಂದ. ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ಅಂದೆ. ‘ಹುತ್’ ಅಂತ ಇಡ್ತೀನಿ ಅಂದಾಗ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದೆ.

ನನ್ನ ಮನೆ ‘ನಿಸರ್ಗ’ವೂ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ‘ನಿಸರ್ಗ’ದ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ನಿ - ನೀರು ಇಲ್ಲ!

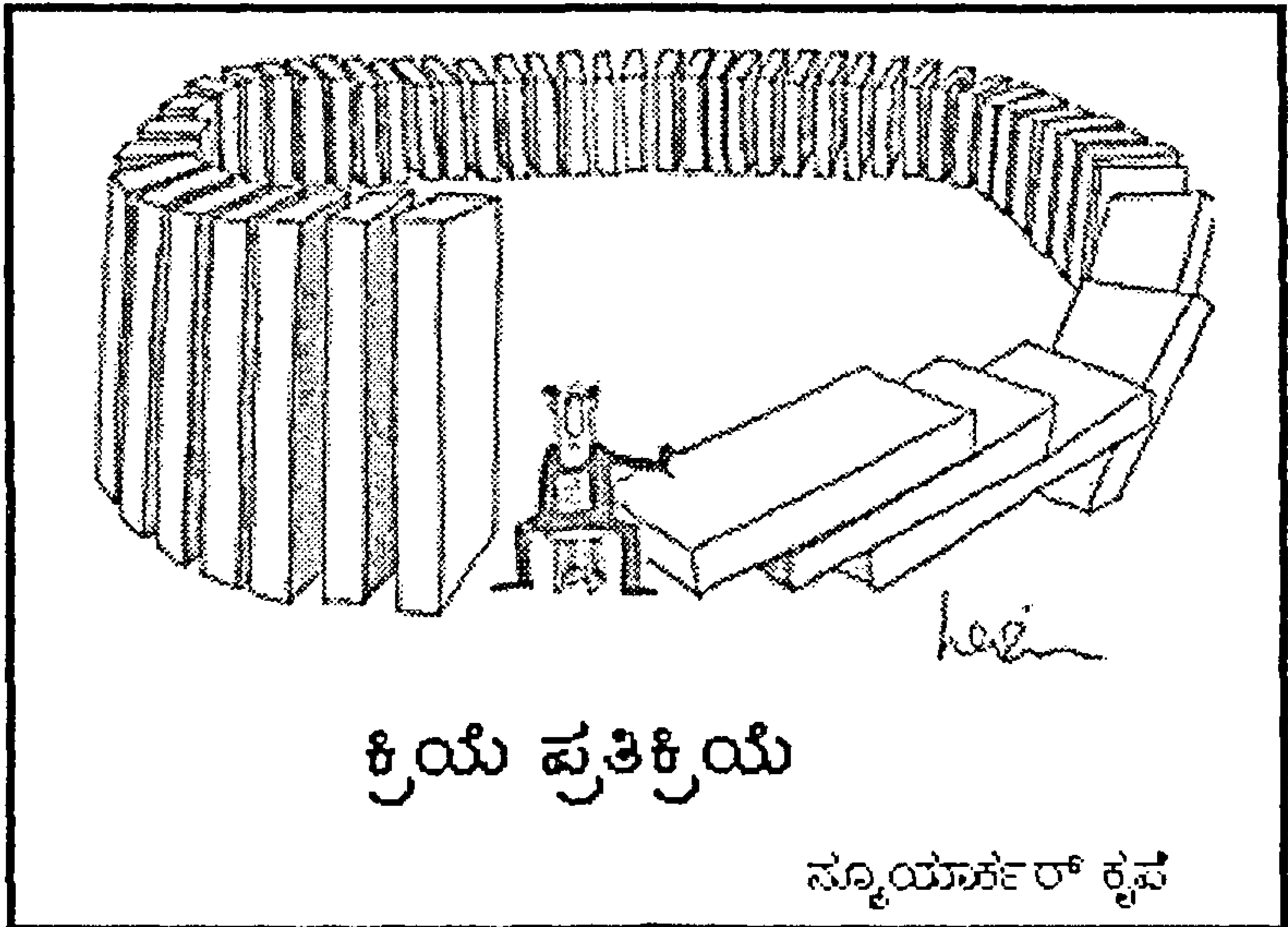
ಸ - ಸಂಡಾಸು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲ!!

ರ - ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲ!!

ಗ - ಗಟಾರ ಇಲ್ಲ

ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು. ಈಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಇದ್ದರೂ ಇದು ‘ನಮ್ಮನೆ’ ತಾನೆ. ಮನೆಯೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡವರು ಚಿಕ್ಕವರಾಗೂ ಚಿಕ್ಕವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗೂ ಇರುವ ತಾಣ!

‘ನಿಸರ್ಗ’ ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ನಮ್ಮಮನೆ!

ತುಂತುರು

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸುದ್ದಿ / ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಹಾಸ್ಯ ತುಣುಕುಗಳು

ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಅದು ಹಣೆ ಬರಹ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸುಖ ಬಂದಾಗ ಅದೃಷ್ಟ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ: ಕೆಲಸ ಆಗಬಹುದು, ಆಗದಿರಬಹುದು.

ತರಗತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಕ್ಕಳು ಜೀವವಾಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಜೈಲಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಕಳೆ ಹೊತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿಗಳೇ ರಾಜರು. ರಾಜರು ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡರು.

ನೀವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗ ನೀವು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಲಾಗುವುದೂ ಒಂದು.

ಕಂಬೈನ್ಡ್ ಸ್ಟಡಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ:

“ಏನಾದರೂ ಗಾಸಿಪ್ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳುತ್ತಿರು ಗುರು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ.”

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮದ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ.

(ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದ್ರಿಸುವ ನೌಕರರು ವಜಾಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು ಎಂಬ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ) ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದ್ರಿಸುವ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆ?

ಬದುಕು ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಇದ್ದಂತೆ. ಕರಗುವ ಮುನ್ನ ಆಸ್ವಾದಿಸಬೇಕು.

ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಂತೆ. ಏಕ ದಿನದ ಪಂದ್ಯ ಲಘು ಸಂಗೀತದಂತೆ.

ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿದವರನ್ನು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

- ದನಂಕಿ

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ದಶಮಾನೋತ್ಸವ ವಿ.ಸಿ.ಡಿ

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮತ್ತು
ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಸಾಧರಣರವರ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ
ದಶಮಾನೋತ್ಸವ ವಿ.ಸಿ.ಡಿ. ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.
144 ನಿಮಿಷಗಳ ಈ ವಿ.ಸಿ.ಡಿ.
ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ
ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೆಳಕಂಡಂತಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ವಿ.ಸಿ.ಡಿ.ಪ್ರತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ:

ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ - 23232849

ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್ - 23345259

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ - 26688488 & 9886061400

ವೈ.ಎನ್. ಗುಂಡೂರಾವ್ - 26722731

Statement about ownership and other particulars about the News Paper APARANJI to be published every year in the first issue appearing after the last day of February.

Form IV
(See Rule 8)

1. Place of Publication : Bangalore
2. Periodicity : Monthly
3. Printer's Name : V.R. Nath
Nationality : Indian
Address : 62, 4th Cross,
SSI Area, Rajajinagar,
Bangalore - 560 010
4. Publisher's Name : Sri M. Shivakumar
Nationality : Indian
Address : 36, 6th Main Road
Malleswaram,
Bangalore - 560 003
5. Editor's Name : Sri M. Shivakumar
Nationality : Indian
Address : 36, 6th Main Road
Malleswaram,
Bangalore - 560 003
6. Name and Address : Koravanji Aparanji Trust
of Individuals who own 36, 6th Main Road
the News Paper and Malleswaram,
Partners/Shareholders Bangalore - 560 003
Holding more than one
percent of the total capital.

I, M. Shivakumar hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-
M. Shivakumar
Publisher

1st March 2005

ರಿ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ಖಜಾನೆಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
★ ಗೃಹೋಪಯೋಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಸ್. ಎ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು :

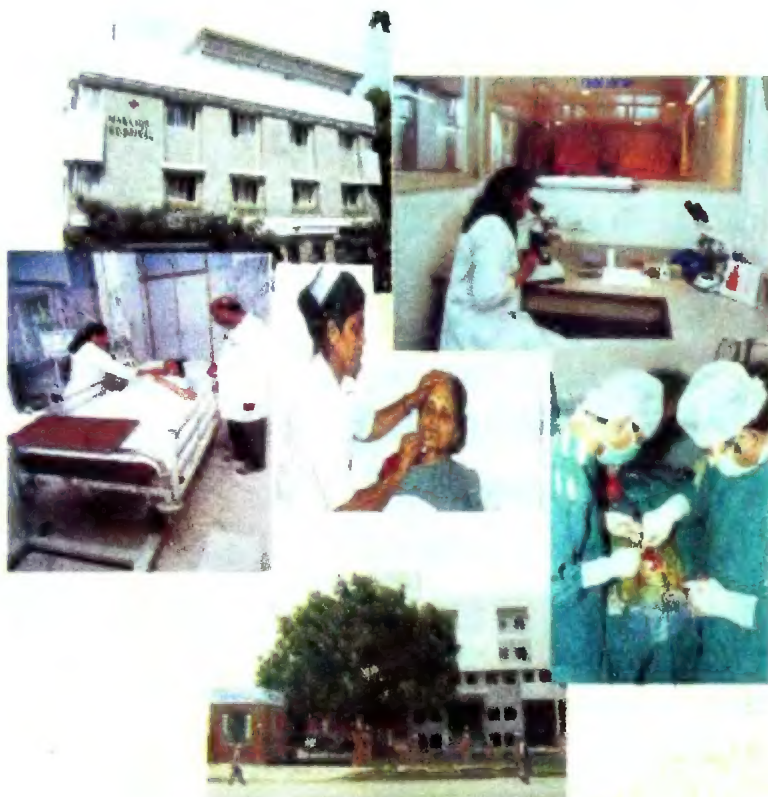
ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ವಿ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mailing Date 5th of every month

Mailing Date 5th of every month
Reg. No.: CPMG/KA/BGW-544/2003-05

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road.

Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,

Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>